

6 Розв'язання головних аграрних і земельних проблем в Україні не залежить від того, наскільки швидко ми впровадимо ринок землі

7 10 листопада виповнилося 140 років з дня народження винахідника Якова Рощепія, технічного таланту якого так і не було справедливо оцінено

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 12 ЛИСТОПАДА 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№216 (6579)

ЦИТАТА ДНЯ

МАТТЕО ПАТРОНЕ:

«Реформування ринку землі — історична можливість для України. Тож хочемо зробити так, щоб усе було правильно імplementовано, а всі запобіжники збережено».

Керівний директор ЄБРР у країнах Східної Європи та Кавказу про справедливий і прозорий ринок сільгоспземель, захист від корупції та зловживань

Щоб ринок землі відбувся цивілізовано

ПРІОРИТЕТИ. Розглянути в останні пленарні тижні 2019 року важливі для врегулювання земельних відносин законопроекти закликає народних депутатів Прем'єр-міністр Олексій Гончарук. На засіданні погоджувальної ради голів фракцій і груп він акцентував на найактуальніших завданнях.

«У нас залишилися три робочих тижні, на яких Верховна Рада може ухвалювати закони, тому я вирішив, що сьогодні важливо наголосити на пріоритетах, які уряд просив би Верховну Раду також вважати пріоритетними, — заявив Прем'єр. — У нас є пакет законопроектів, що врегульовують земельні відносини. Навіть якщо абстрагуватися від розгляду законопроектів про скасування мораторію і ринок землі, є щонайменше чотири, які важливо розглянути. Це дерегуляція в земельних відносинах — №2194; система прозорих електронних аукціонів щодо прав на землю і самих земельних ділянок — №2195. Вони ніяк самі по собі ринок не відкривають, але є важливими складовими, щоб ринок землі відбувся цивілізовано. Також важливий законопроект №0858, він врегулює певні відносини і вдосконалює процедури протидії рейдерству».

ЦИФРА ДНЯ

100,7%

становив, за даними Держстату, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у жовтні 2019 року щодо вересня

Інформаційний фронт: за рік близько сотні потерпілих

Фото з архіву редакції

ДОПОКИ? У Верховній Раді відбулися парламентські слухання, присвячені безпеці діяльності українських журналістів

За рік усю територію України оцифрують

ВІДКРИТІ ДАНІ. Триває створення актуальної основи Державного земельного кадастру

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Уряд активно взявся боротися з тими державними чиновниками в центрі й на місцях, які не розуміють, що тепер земельні відносини мають бути максимально чесними й прозорими. Щоб система органів, які

відповідають за земельні відносини у країні, принципово змінилася і звідти пішла корупція (а це тривала процедура), за два місяці в різних областях звільнено понад 20 неефективних і корумпованих керівників структур Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру.

І уряд планує й надалі пощитися з корупціонерами, доки крісло не займе чесна й патріотична людина. Це Прем'єр-міністр Олексій Гончарук заявив під час наради з питань реформування діяльності Держгеокадастру. На ній підбито проміжні підсумки двомісячної роботи з реформування Держгеокадастру

як частини комплексної земельної реформи, наповнення його відомостями, забезпечення учасників бойових дій земельними ділянками.

Прем'єр наголосив, що уряд докладає всіх зусиль, щоб українські громадяни вірили державі й не мали сумнівів у її чесності у провадженні земельних відносин.

Що зроблено за два останні місяці? Чи є про що розказати, крім звільнень? За словами Олексія Гончарука, проведено конкурс на посаду керівника Держгеокадастру і триває розгляд кандидатів.

«На цьому тижні плануємо визначитися з кандидатурою головного в системі, що відповідає за земельні відносини.

2

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 1 5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 11 листопада 2019 року

USD 2450.1887

за 100 доларів США

EUR 2703.5382

за 100 євро

RUB 3.8447

за 10 рублів

AU 359405.93

AG 4295.18

за 10 трійських унцій

PT 227622.53

PD 442014.04

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

За рік усю територію України оцифрують

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Маємо надію, що новий очільник Держгеокадастру за дуже короткий проміжок часу зробить величезну роботу», — акцентував Прем'єр. І додав: доки визначалися з кандидатурами, уряд разом з державними службовцями-патріотами не сидів склавши руки, а робив усе, щоб система земельних відносин змінювалася постійно.

Під лежачий камінь вода не потече

На нараді йшлося, що процес інтеграції природних ресурсів із Державним земельним кадастром, чого вимагав очільник уряду у вересні, розпочато. І вже цього року планують внести до кадастру дані про мільйон гектарів земель. До слова, майже всі землі державної власності внесено до кадастру, натомість менше інформації про землі приватної власності. Це ті ділянки, право власності на які виникло до 2004 року і на які немає кадастрових номерів, координат у документації. Прем'єр наголосив на важливості інтеграції баз даних, оскільки коли кожен орган веде відокремлену базу даних, то це можливість приховувати інформацію, маніпулювати нею. «Нам казали, що швидко об'єднати дані не вдасться, але завдяки неймовірним зусиллям дива

Фото з сайту vlasno.info

До 1 серпня наступного року в державний кадастр (на публічну карту) буде внесено дані про абсолютно всі землі сільськогосподарського призначення

іноді трапляються», — підкреслив він.

За словами очільника уряду, триває серйозна робота, щоб, як і планували, до 1 серпня наступного року до державного кадастру (на публічну карту) внести дані про абсолютно всі землі сільськогосподарського призначення. Адже про ринок землі не може йтися, доки в базах даних немає порядку.

Прем'єр акцентував на актуальності даних. «Україна, на жаль, дуже незначну частину ресурсів ін-

вестувала в якість інформації. Маємо публічну кадастрову карту з даними станом на 2002—2008 роки. Гугл точніший за офіційну карту, якою користуються Українська держава», — каже він.

Щоб кардинально змінити ситуацію, у двох областях (Львівській та Волинській) впроваджують пілотний проєкт аерофотознімання та лазерного сканування території України. Роботи, як і інтерпретація даних, має бути завершено цього року, а на весну заплановано про-

вести таке знімання всієї території країни. І наприкінці літа, обіцяє Прем'єр, якість даних про землю буде принципово іншою.

Уряд працює над проблемою виконання державою зобов'язань перед учасниками бойових дій. Прем'єр повідомив про підписання 24 меморандумів з обласними організаціями учасників АТО, де зафіксовано конкретні земельні ділянки, які найближчим часом надadуть у межах безкоштовної приватизації учасникам АТО.

Квантовий стрибок у якості надання послуг

Усі органи державної влади сідають за стіл і починають працювати над створенням єдиної інформаційної системи, де українці може зайти на один ресурс, обрати земельну ділянку і отримати весь пласт інформації про надра, лісові насадження, якість ґрунтів, захисні смуги тощо. Прем'єр анон-

сував на наступний рік створення геопросторової системи.

Яка інформація доступна українцям? Досі Державний земельний кадастр був інформацією про межі адміністративно-територіальних одиниць, земельні ділянки, їх оцінку, агропродовольчі групи ґрунтів, обмеження використання земель тощо. Створено нові інформаційні прошки, зокрема щодо лісів, прибережно-захисних смуг, природно-охоронних зон. Це важливо, щоб за хабарі не забудували такі землі, не вирубували насадження.

Триває робота зі створення актуальної основи Держгеокадастру, підоснови для системи моніторингу ринку земель, створення інструменту для ефективного просторового планування громад.

Прем'єр визнає, що система органів державної влади, на жаль, нині ще не ефективна.

«Ми змушені з цим миритися, але максимально швидко ухвалюємо кадрові й технологічні рішення. Оцифровка даних, яка має бути основою для держави у смартфоні, і якісне оновлення кадрів дадуть змогу за дуже короткий проміжок часу зробити квантовий стрибок у якості надання адміністративних послуг нашим громадянам у галузі земельних відносин», — резюмував Олексій Гончарук.

Уряд розпочинає інфраструктурний бум

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СОЦІАЛЬНІ ПРИОРИТЕТИ. Селекторну нараду з головами обласних державних адміністрацій, під час якої було обговорено політику в напрямі розбудови соціальної інфраструктури України, провів Прем'єр-міністр Олексій Гончарук.

Глава уряду наголосив, що днями в інтерв'ю Президент анонсував, мовляв, наступного року в Україні почнуть будувати й ремонтувати сотні соціальних об'єктів. «Пріоритет зараз — оперативно визначити пооб'єктний план, з якими конкретно школами та садочками ми будемо працювати. Плюс 100 шкіл, 100 садочків та 100 стадіонів вже наступного року — це наше завдання. До роботи приступаємо з нового року, а там де технологічно потрібно дочекатися завершення зимового періоду — не пізніше 1 березня», — наголосив Прем'єр-міністр.

Він назвав «розкішню» затверджувати пооб'єктні плани у червні — липні, потім проводити тривалі тендери і лише восени починати будівельні роботи. «Це саботаж роботи, результат якого — безрезультатність», — упевнено додав Олексій Гончарук.

Головам облдержадміністрацій відведено тиждень на визначення переліку всіх шкіл, стадіонів і садочків, за яким не закінчено реконструкцію або будівництво, і їхню візуалізацію — не менше двох-трьох видів фасадів і внутрішніх приміщень.

Прем'єр-міністр дав завдання до 10 грудня розробити перспективні плани формування об'єднаних територіальних громад, щоб мати розуміння, в якій новій спроможній громаді слід будувати школи, садочки та іншу соціальну інфраструктуру.

«Абсолютно кожна громада має бути спроможною — у нас немає мети створювати ще купу неспроможних громад. Ми починаємо інфраструктурний бум!» — цитує департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів слова Олексія Гончарука.

Голови облдержадміністрацій або їхні профільні заступники мають узяти цю програму під особистий контроль і раз на тиждень від початку реалізації проєктів надавати уряду звіти про перебіг робіт з обов'язковою фотофіксацією зробленого.

Куди приходить Європа, звідти йде Росія

ВЕКТОР ІНТЕГРАЦІЇ. Вивчення рівня змін у регіонах на шляху до євроінтеграції провели аналітики Центру «Нова Європа» у співпраці з Урядовим офісом координації європейської та євроатлантичної інтеграції. Захід проходив у межах Ініціативи з розвитку аналітичних центрів, яку виконує Міжнародний фонд «Відродження» у партнерстві з Ініціативою відкритого суспільства для Європи (OSIFE) за фінансової підтримки Посольства Швеції в Україні. Підсумок — друкований звіт «Євромапа України. Рейтинг європейської інтеграції областей».

«Євромапа» — перше всеосяжне дослідження поступу України на шляху до євроінтеграції. Загалом оцінку здійснювали у восьми галузях за 34 індикаторами, які найточніше показують динаміку зближення окремих регіонів з ЄС.

Більшість даних опубліковано вперше — їх отримано на основі усних і письмових запитів до органів влади (передусім до обласних державних адміністрацій).

Виступаючи на презентації дослідження, віцепрем'єр з європейської та євроатлантичної інтеграції Дмитро Кулеба наголосив: «Куди приходить Європа, звідти йде Росія». Отже, маємо і надалі триматися цього курсу. До післяпрезентаційної дискусії долучилися дипломати країн-членів ЄС і відомі аналітики.

Під час презентації фахівці зазначили, що у певних секторах визначилися лідери з-поміж

Фото з сайту facebook.com/NEOUkraine

«Євромапа» — перше всеосяжне дослідження поступу України на шляху до євроінтеграції

інших областей. Наприклад, Миколаївська область має найвищі показники з нарощування своїх експортних потужностей на ринок Євросоюзу.

Донецька та Луганська — переважають за кількістю проєктів у межах кредитної підтримки від ЄБРР і ЄІБ, а Херсонська та Харківська — за обсягами фінансування таких проєктів, повідомляє Служба віцепрем'єр-міністра.

Україна намагається збільшити частку відновлюваної електроенергії порівняно із загальним обсягом електроенергії, яку генерують в областях. Нині цей показник у більшості регіонів становить до 5%. Для порівняння: у країнах ЄС ця частка в середньому сягає 17%, за даними на 2016 рік.

Різниця в зарплатах чоловіків та жінок у нашій державі — 20,7% (в ЄС у середньому 16%).

Проте порівняно з державами-членами Євросоюзу деякі регіони України показують тут навіть кращі результати.

Досліджували також відсоткове співвідношення представників обох статей серед працівників обласних державних адміністрацій. У середньому жінки становлять понад 70% штату обласних держадміністрацій, проте очолюють ці структури вони лише в чотирьох областях.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

...А ми вас чекатимемо

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПРИСЯГА. У Головному центрі підготовки особового складу Держприкордонслужби ім. генерал-майора Ігоря Момота приєднали до вірності Україні 211 військовослужбовців строкової служби. Молоді хлопці приїздили на навчання в центр із різних областей України. Тут під керівництвом досвідчених офіцерів молоді бійці пройшли курс загальної військової підготовки, опанувавши теоретичні знання й практичні навички зокрема з прикордонного контролю, тактики прикордонної служби, основ безпеки застосування сили, інженерно-технічної підготовки.

З визначною подією в їхньому житті військових вітали представники керівництва області, головного центру, ветерани, батьки й друзі. Начальник управління професійної підготовки адміністрації Держприкордонслужби полковник Олег Фігура зазначив, що за часи незалежності головний центр підготував понад 100 тисяч охоронців для підрозділів державного кор-

Фото з сайту sk-oda.gov.ua

Прикордонники сповнені рішучості гідно охороняти українські кордони

дону. Понад тисяча осіб узяла участь в антитерористичній операції. Із них 58 відзначено державними нагородами. Він переконаний, що багато строковиків забажають залишитися в лавах прикордонників, але вже на контрактній основі.

Як розповіла мати військово-вослужбовця Наталія Писа-

ренко, вона пишається сином, адже він обрав шлях справжнього патріота Батьківщини — її захисника. Армія — це школа, пройшовши яку, юнак перетворюється на чоловіка, стає самодостатньою особистістю. Наталія сподівається, що військова служба допоможе юнакам змужніти, розкрити потенціал і

визначитися з вибором життєвого шляху.

«Вас єднає спільна справа: охороняти мир і спокій у нашій країні — найбільшу цінність для кожного громадянина й патріота, — наголосила вона. — Не забувайте про це ніколи. А ми любитимемо вас і чекатимемо вдома».

Берлін хоче створити особливі умови для «Північного потоку-2»

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЕНЕРГОБЕЗПЕКА. Доки Росія блокує тристоронні газові переговори щодо укладення нового контракту на транспортування свого газу територією України до Євросоюзу, в Німеччині міркують, як створити особливі умови для діяльності газопроводу «Північний потік-2». Цей газогін бере початок на території Росії і жене російський вуглеводень у Європу через виняткові економічні зони й територіальні води Німеччини, Данії, Фінляндії та Швеції, оминаючи територію України.

На початку 2019 року Єврокомісія ухвалила нову енергетичну директиву, згідно з якою чинність законодавства ЄС по-

ширюється на трубопроводи з третіх країн, що під'єднуються до газотранспортної системи Євросоюзу. Одна з головних європейський норм полягає в тому, що видобуток, транспортування й продаж газу не може здійснювати одна й та сама компанія. Отже, у ситуації з «Північним потоком-2» російський Газпром, який видобуває й постачає газ, не може бути власником трубопроводу, що його транспортує. Згідно з європейським законодавством російському монополістові треба погоджуватися на створення незалежного оператора газового транзитів. А це аж ніяк не відповідає інтересам Газпрому.

Подбати про інтереси своїх російських партнерів виріши-

ла Німеччина, територіальними водами якої проходить 12-мильна ділянка газопроводу. Щоб європейське законодавство запрацювало, країна-член ЄС має імплементувати ці норми в законодавство національне. І уряд Ангели Меркель вирішив запровадити загальноєвропейські норми так, щоб зробити виняток для «Північного потоку-2». За ці зміни наприкінці минулого тижня мав проголосувати Бундестаг. Проте оскільки голосування відбувалося пізно вночі, в залі не зібрався кворум, тож розгляд законопроекту, який виведе «Північний потік-2» з-під чинності європейського енергетичного законодавства, відклали.

Такий стан речей зі зрозумілих причин зумовив серйоз-

ну стурбованість Києва. Глава представництва України при ЄС Микола Точицький звернувся з листом до євродепутатів, у якому наголосив: вилучення газопроводу із правил лібералізації газопостачання дасть Газпрому невинуватну конкурентну перевагу і зміцнить його ринкове панування. «У листі до друзів у Європарламенті закликав захистити верховенство права, енергетичну безпеку Європи та зупинити «Північний потік-2». Спроби вилучити «Північний потік-2» із Третього енергопакета порушують законодавство ЄС, солідарність і заохочують Росію не дотримуватися правил, здійснювати шантаж і порушувати зобов'язання», — повідомив український дипломат.

Індекс споживчих цін у жовтні 2019 року¹

За повідомленням Державної служби статистики України, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у жовтні 2019 року щодо вересня становив 100,7%, за період січень—жовтень 2019 року — 104,2%. За період січень 1998 року — жовтень 2019 року — 1361,1%.

Індекси споживчих цін на товари та послуги були такими: (Відсотків)

	Жовтень 2019 до вересня 2019	Грудня 2018
Індекс споживчих цін	100,7	104,2
Продукти харчування та безалкогольні напої	100,9	105,0
Продукти харчування	101,0	105,1
Хліб і хлібопродукти	101,5	109,0
Хліб	100,2	108,7
Макаронні вироби	100,0	104,2
М'ясо та м'ясопродукти	99,8	104,8
Риба та продукти з риби	99,6	106,4
Молоко, сир та яйця	103,0	100,4
Молоко	102,6	103,2
Сир і м'який сир (творог)	101,6	105,2
Яйця	109,6	82,8
Олія та жири	100,5	101,7
Масло	100,9	106,3
Олія соняшникова	99,6	99,7
Фрукти	99,4	125,8
Овочі	104,6	96,8
Цукор	97,7	106,3
Безалкогольні напої	100,3	103,8
Алкогільні напої, тютюнові вироби	100,8	111,2
Одяг і взуття	101,9	102,6
Житло, вода, електроенергія, газ та інші види палива	99,6	97,6
Утримання та ремонт житла	100,8	103,8
Водопостачання	101,9	111,7
Каналізація	101,6	111,3
Утримання будинків та прибудинкових територій	100,1	106,4
Електроенергія	100,0	100,0
Природний газ	95,7	71,2
Гаряча вода, опалення	100,2	113,9
Предмети домашнього вжитку, побутова техніка та поточне утримання житла	99,7	100,5

Охорона здоров'я	100,3	103,8
Фармацевтична продукція, медичні товари та обладнання	100,2	102,3
Амбулаторні послуги	100,6	108,4
Транспорт	99,3	98,7
Паливо та мастила	99,9	93,2
Транспортні послуги	99,3	107,3
Залізничний пасажирський транспорт	94,7	118,8
Автодорожній пасажирський транспорт	100,2	106,6
Зв'язок	104,2	112,3
Відпочинок і культура	100,3	100,8
Освіта	100,4	113,5
Ресторани та готелі	101,1	107,6
Різні товари та послуги	101,3	103,9

¹ Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях.

Індекси споживчих цін по регіонах у жовтні 2019 року (Відсотків)

	До попереднього місяця
Україна ¹	100,7
Вінницька	100,5
Волинська	100,9
Дніпропетровська	100,8
Донецька	100,8
Житомирська	100,6
Закарпатська	101,7
Запорізька	100,2
Івано-Франківська	100,6
Київська	100,9
Кіровоградська	100,6
Луганська	100,9
Львівська	100,6
Миколаївська	100,9
Одеська	100,8
Полтавська	101,0
Рівненська	100,3
Сумська	100,6
Тернопільська	100,6
Харківська	100,9
Херсонська	100,7
Хмельницька	101,0
Черкаська	100,5
Чернівецька	100,9
Чернігівська	100,7
м. Київ	100,4

¹Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях.

ПРОШУ СЛОВА!

Чи профспілки насправді захищають людей праці?

Богдан АНДРУШКІВ,
завідувач кафедри, професор
Тернопільського
національного технічного університету
імені Івана Пулюя,
для «Урядового кур'єра»

У нинішніх умовах дуже активно розвиваються не лише численні політичні партії, а й розмаїті громадські організації різновекторного спрямування. Найпотужніші й найчисленніші серед них профспілки. За інформацією інтернет-ресурсів, чисельність первинних профспілкових організацій, що входять до Федерації профспілок України, становить майже 53 тисячі, загальна кількість членів — 4828 тисяч осіб. За кордоном ці структури здатні запобігати і врегульовувати чи не всі соціальні конфлікти, розв'язувати нагальні та необхідні завдання, ефективно захищати інтереси людей праці.

Чи багато українців знайшли захист у профспілках? Чим та якими тривогами вони живуть нині? Верхній та регіональні ешелони, тихцем відчуживши деякі спортивні й бази відпочинку, санаторії й оздоровчі заклади, паразитують на мізерних внесках і залишках ще радянського профспілкового майна, яке експлуатують та передають в оренду споживачам. Нижні ж повністю залежні від керівництва підприємств, установ та організацій. На місцях адміністрації ігнорують несміливі вимоги профспілчан.

Тепер уся увага профспілок звернута радше на збереження бездіяльної таємничості й виживання. Використовують для цього всі засоби й можливості. Революція гідності засвідчила, що вогонь народної ненависті може спалити все, зокрема й цей орган, який мав би стояти на чолі всіх позитивних народних рухів.

У найзагальнішому вигляді й трохи спрощуючи, роль профспілок у громадянському суспільстві можна визначити як наділення найманого працівника правами, творення з нього громадянина. Оскільки більшість українців — саме наймані працівники, це дозволяє великій частині населення отримувати ці права. Водночас у громадянському суспільстві профспілки повинні повсякчас виявляти і вносити суспільству засади солідарності і взаємодопомоги, протиставляючи їх принципам індивідуалізму та егоїзму.

Завдяки профспілкам праця стає товаром нарівні з іншими. Тож гаслом громадянського суспільства стане свобода разом зі справедливістю та солідарністю, як за кордоном. Відомо, що там профспілки можуть створювати власні політичні партії, бути їхніми колективними членами й фінансувати їх із власних політичних фондів. Вони мають власні програми, а партії під час виборів лише вносять у передвиборчу платформу певні вимоги профспілкового руху. Профспілки підтримують депутатів, обраних за списками цих партій. Після приходу до влади власних партій профспілки можуть висунути в уряд своїх представників чи, як в Австралії, створювати спільні органи місцевої влади. Основою обстоювання базових інтересів людей праці слід вважати діяльність галузевих і національних профспілкових організацій з укладіння формальних та неформальних угод про співпрацю з політичними силами.

Чи можуть у нашій державі взаємодіяти політики та профспілки?

Профспілки хоч і одна з найбільших громадських організацій, їхня кількість в Україні рік у рік зменшується. Головна причина цього — скасування обов'язкового членства у профспілкових організаціях, що було обов'язковим у соціалістичних країнах.

Для нашої країни головні причини зменшення чисельності профспілок — скорочення виробництва та ліквідація підприємств, що зумовлює безробіття, відплив працівників у тіньовий сектор, трудову міграцію за кордон; поширення найму на роботу за індивідуальними договорами; втрата мотивації профспілкового членства. За цю ситуацію значною мірою відповідальна не лише держава, а й профспілки.

Значна кількість громадян вважають членство у профспілках формальним. Через пасивну інформаційну політику профспілковий рух закритий для широкого загалу. Це призводить до віддалення його від громадськості, замикання у власних межах.

Перелік профспілкових проблем можна наводити. Тим часом мільйони рук хочуть праці, мільйони ротів — їсти, тисячі профлідерів, що в керівництві, хоч і не розкошують, але не голодні, тому, мабуть, і мовчать. Щоб засвідчити потрібність суспільству, профспілки повинні вимагати представництва в управлінні державою, домагатися участі у виборах і політичних процесах. Серед пріоритетних завдань розвитку профспілок — не лише активні дії за підвищення заробітної платні (боротьба з її затриманням та безробіттям), а й захист прав найманих працівників у приватизації колисьного загальнонаціонального майна та землі. Промислова приватизація та ваучеризація, яка передбачала збереження робочих місць, спеціалізації тощо, засвідчила, що всі домовленості витримують хіба до здійснення акту.

Перспектива в розвитку профспілок буде лише тоді, коли вони масштабно і практично організують соціально-економічний і правовий захист тих, хто працює, посилять боротьбу зі зловживаннями.

Головна проблема перед профспілками — пошук нових форм роботи, які відповідали б політичним, економічним і соціальним вимогам сучасного державотворення.

Хто ж оновить інструмент, який за кордоном збалансовує інтереси виробничників і роботодавців та стоїть на противазі можновладцям? Хто ж нарешті зверне увагу на його праведне і шляхетне покликання?

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити ДАРАГАН Лілію Валеріївну на посаду судді Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
8 листопада 2019 року
№ 829/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 листопада 2019 року «Про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу»

Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 листопада 2019 року «Про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу» (додається).

2. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

3. Визнати такими, що втратили чинність: Указ Президента України від 12 червня 2015 року № 329 «Про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу»;

Указ Президента України від 1 березня 2018 року № 50 «Питання Міжвідомчої комісії з питань оборонно-промислового комплексу».

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
8 листопада 2019 року
№ 831/2019

РІШЕННЯ Ради національної безпеки і оборони України від 2 листопада 2019 року

Про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу

Розглянувши комплекс питань, пов'язаних з ефективністю координації дій центральних органів виконавчої влади у сфері функціонування оборонно-промислового комплексу, Рада національної безпеки і оборони України **ВИРІШИЛА:**

1. Ліквідувати Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу, що утворена рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про стан виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України та додаткові заходи щодо забезпечення обороноздатності держави», уведеним у дію Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 285.

2. Кабінету Міністрів України у двотижневий строк вирішити в установленому порядку питання щодо утворення міжвідомчої комісії з питань оборонно-промислового комплексу.

3. Запропонувати Президентів України визнати такими, що втратили чинність: Указ Президента України від 12 червня 2015 року № 329 «Про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу»;

Указ Президента України від 1 березня 2018 року № 50 «Питання Міжвідомчої комісії з питань оборонно-промислового комплексу».

Секретар Ради національної безпеки і оборони України
О. ДАНИЛОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 листопада 2019 р. № 913
Київ

Про внесення змін до переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до розділу «Діяльність у сфері оборони» переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 83 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 20, ст. 555; 2018 р., № 58, ст. 2014), такі зміни:

підрозділ «Миколаївська область» доповнити такою позицією: «07856371 Державне підприємство «Миколаївський бронетанковий завод»; у позиції «Всього» цифри «75» замінити цифрами «76».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 жовтня 2019 р. № 915
Київ

Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 723

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 723 «Про затвердження переліку небезпечних предметів і речовин, заборонених до перевезення повітряним транспортом» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 37, ст. 1477).

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 листопада 2019 р. № 917
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 535

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміну до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 535 «Про внесення змін до переліку товарів, заборонених до ввезення на митну територію України, що походять з Російської Федерації» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 51, ст. 1737), замінивши слова і цифри «з 1 березня 2020 року» словами і цифрами «з 20 листопада 2019 року».

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

Корисна таємниця білого амура

ДОВКІЛЛЯ. На Вінниччині комплексно працюють над поліпшенням екосистеми Південного Бугу

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Ставлення українців до найбільшої річки, яка бере початок і впадає у нашій країні, тривалий час було подібним до відомої байки. Якщо, скажімо, умовно віз із добром — Південний Буг, то в діях персонажів (Лебідь, Рак і Щука) помітні вади людей. Однак днями у Вінниці, вийшовши на берег, побачив розумний пейзаж листопада. Древа задля власної безпеки скинули листя, щоб сніг не ламав гілок. Вода стала темною й чистою: саме час мальку риби-меліоратора, кілька тонн якого викинули в річку, бачити своє завдання. А неподалік на плесі працював земснаряд. Звісно, настане літо, і вкотре все зазеленіє, зокрема і вода в річці. Багато років треба, щоб повернути їй жвавість і чистоту роси. Та оновлення триває.

На риболовлю — до рідного міста

Другий рік на початку листопада у Вінниці зарибнюють Південний Буг. Торік випустили понад 4,5 тонн малька коропа, щуки, товстолоба і білого амура. Це був спільний захід Державного агентства рибного господарства та облдержадміністрації на виконання укладеного між ними меморандуму про співпрацю з розвитку рибного господарства, зміцнення охорони, використання та відтворення водних біоресурсів області. Тоді таке масове зарибнення річки у межах міста відбулося вперше за останні майже 100 років.

А 8 листопада цього року біля вінницького півострова Бригантина вкинули у Південний Буг ще 300 тисяч штук малька білого амура, товстолоба та коропа загальною вагою близько 7,5 тонн.

Біля вінницького півострова Бригантина вкинули у воду 300 тисяч штук малька, кожний вагою 30—35 грамів

«Зарибок протягом тижня стоятиме біля берега, тоді перейде у зимувальні ями, де за зиму акліматизується. Переконалий, що він приживеться майже стовідсотково, адже матеріал якісний, кожний вагою 30—35 грамів», — сказав головний державний інспектор Вінницького рибохоронного патруля Олег Шер.

Зариблення сприятиме відновленню популяції риб у водоймі, їхнього кількісного та видового складу. Цьому дуже раді рибалки-любители, які надають перевагу тому, аби посидіти з вудкою не на зданих в оренду ставках, де саме клює, а ловити в річці, себто у дикій природі, де треба мати неабияку кмітливість і терпіння. До речі, дуже зручно і приємно сидіти з вудкою в рідному місті, а не вирушати в села.

Збільшення чисельності мешканців Південного Бугу на території області й цього разу стало можливим завдяки підтримці Держрибгоспства: на проведення заходу з державного бюджету було надано мільйон гривень. Звісно, контроль за ефективністю використання державних коштів є: функ-

цію щодо вселення водних біоресурсів здійснює Вінницький рибохоронний патруль. Обласна і міська влада сподіваються, що рибалки-любители сповна розуміють значущість зарибнення для відновлення екосистеми річки. Загалом досвідчений рибалка випускає дрібну рибу, бо вона смачнішою буде наступного року.

Якщо самі зробимо...

Якщо людина дружить з рибою через вудку, то для річки риба — один з важливих елементів забезпечення здорового способу життя водойми. Щука — природний санітар, а білий амур і товстолоб — добрі меліоратори. Ця властивість останніх давно відома не лише в Китаї, а й на Поділлі. Наприклад, у другій половині 1970-х років, коли було введено в експлуатацію Ладижинську ТЕС, водосховище на Південному Бугу, яке використовують для її технологічних потреб, за рекомендаціями науковців зарибнили товстолобом і білим амуром. Вони очищають водойму від рослинності та продуктів цвітіння водоростей, а

ТЕС потребує води певної якості й температури.

Тож зарибнення у межах Вінниці має за мету саме відновлення природного якісного стану річки. Це турбота держави про безпеку тих територій, для яких Південний Буг — основне джерело питної води. А потім решта — пляж, риболовля, господарчі потреби тощо.

«Відновлення екологічного стану не відбувається миттєво. Щоб бачити зміни, необхідно наполегливо працювати протягом багатьох років. І важливо, щоб процес не переривався. Тому ми продовжуватимемо роботу і надалі», — зазначив під час випускання малька голова Вінницької облдержадміністрації Владислав Скальський.

Риби-меліоратори допомагають контролювати наявність у водоймах водоростей, розвиток небажаних організмів, а також боротися із цвітінням води. Звісно, вони допоможуть, якщо ми самі дбатимемо.

«Влада міста приділяє значну увагу екологічній ситуації на річці Південний Буг. Ми плідно співпрацюємо з обласною державною адміністрацією щодо очищення річки: нині працює два земснаряди поблизу водозабору обласного водоканалу», — сказав секретар Вінницької міської ради Павло Яблонський.

Принагідно зауважимо, що торік неподалік обласного центру на місці впадіння у Південний Буг розчистили одну з найбільших його приток, завдяки чому відкрилося майже 200 джерел чистої води. Тепер охоплено роботами значно більшу територію завдяки тому, що два роки поспіль коштом обласного бюджету, а також вінницького міського купують нові потужніші земснаряди. Тож територіальна громада взялася дбати про здоров'я річки.

Ферма на Харківщині намірилась на власну торгову марку

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ТАК ТРИМАТИ! Для здійснення таких амбітних планів щодо випуску молочної продукції під своєю торговою маркою сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Мрія» із села Глушківка Куп'янського району нині має міцне підґрунтя.

Тут завдяки будівництву нового молочного комплексу та оснащенню його сучасним доїльним обладнанням типу «Карусель» ще п'ять років тому стали виробляти мо-

локо екстра-класу, яке відповідає європейським стандартам, а відтак і дає більший прибуток.

Свою молочну продукцію селяни як сировину збувають Куп'янському молочноконсервному комбінату (КМК), який виготовляє молокопродукти для реалізації в країнах Євросоюзу.

Реалізуючи майже по тридцять тонн молока щодня, господарство має чималий і стабільний заробіток і вже розробляє плани щодо самостійного випуску молочних виробів та в подальшому — виходу на європейський ринок.

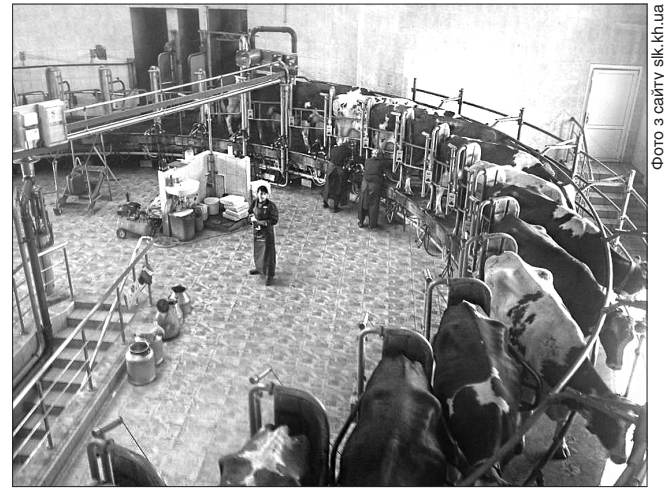

Фото з сайту slk.kh.ua

ГАРЯЧА ТЕМА

Інформаційний фронт:
за рік близько сотні потерпілихПавло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Часи, коли працівників ЗМІ шанобливо називали четвергою владою, давно минули. Так само в минулому і значно безпечніші умови роботи журналістів, за яких словосполучення: «З відрядження не повернувся» — лунало немов грім із ясного неба. Тобто факти фізичної агресії чи брутально-го перешкоджання колегам виконувати професійні обов'язки траплялися настільки рідко, що відразу ставали резонансними і надзвичайними.

Нині, на жаль, тижня не минає, щоб у якійсь з областей чи у столиці не зафіксували порушення прав журналістів у вигляді погроз, нападів, пошкодження майна чи апаратури, побиття тощо. Даруйте, шановні колеги, але з огляду на це навіть досить несподіване кадрове рішення — Нестор Шуфрич на посаді голови Комітету Верховної Ради з питань свободи слова — тепер має вигляд досить логічний. Бо кому ж, як не йому, колишньому міністрові з надзвичайних ситуацій, займатися поточними справами вітчизняної інформаційної галузі, де давно вже надзвичайна ситуація?

Ситуація без змін

Визначення «інформаційна війна» чи «інформаційний фронт», на жаль, останніми роками дедалі частіше стає об'єктивною характеристикою реалій, у яких доводиться працювати українським журналістам. А на кожній війні є переможці й переможені, жертви і потерпілі. Інші річ, що, за класикою жанру, протидіють журналістській діяльності переможці: замовники і виконавці злочинів, що воліють залишатися в тіні чи й зовсім невідомими. А ось потерпілі під час виконання професійних обов'язків працівники ЗМІ зазвичай на видоті — в епіцентрі резонансних нападів на них. І кількість таких колег рік у рік залишається дуже великою.

У 2017 році Національна спілка журналістів України разом з організаціями-партнерами моніторингу «Індексу фізичної безпеки журналістів України» зафіксувала 89 випадків фізичної агресії проти колег. Торік тривожна тенденція збереглася: 86 фактів. За десять місяців цього року вже трапилося 60 фізичних атак на журналістів, пов'язаних із виконанням їхніх професійних обов'язків. Перешкоджання бувають у різних формах: за шість місяців цього року експерти ГО «Інститут масової інформації» повідомили про 116 випадків порушень свободи слова, серед яких 88 стосувалися фізичної агресії.

Прикро, але вперше за останні три роки зафіксовано убивство працівника ЗМІ: у червні в лікарні Черкас, не опритомнівши, помер Вадим Комаров, на якого здійснили жорстокий напад у травні. Загиблий подовжив сумний список українських журналістів, розслідування вбивств яких у минулі роки більше нагадує імітацію бурхливої діяльності державних і правоохоронних органів: Георгій Гонгадзе, Ігор Олександров, Василь Сергієнко, Павло Шеремет, В'ячеслав Веремій.

Що ж, на інформаційній війні як на війні, й новини подекуди нагадують фронтові зведення. У Харкові стався брутальний напад на

Журналісти прагнули почути від представників силового блоку відповідь на класичне запитання: «Допоки?»

оператора місцевого телеканалу Вадима Макарюка, який у важкому стані опинився в реанімації.

В Одесі його колега Андрій Кульбака зазнав опіків передпліч, шиї, обличчя й очей під час зйомок сюжету: тележурналістові розпилили газ просто в очі.

У Херсоні зловмисники серед білого дня здійснили напад на учасників пресконференції у пресклубі газети «Новий день», використовуючи травматичну зброю та сльозогінний газ.

У Черкаській області об'єктами нападу зловмисників стали не тільки редактор газети «Чигиринські вісті» Наталія Лебеденко, а навіть її діти: неповнолітній син та мала донька.

Ці й багато інших випадків переконують, що в зоні ризику під час виконання професійних обов'язків найчастіше опиняються колеги в регіонах. Однак свавілля проти журналістів має і столичну прописку. Свіже підтвердження: безлад, м'яко кажучи, який вчинили невідомі агресивні молодики під час пресконференції в центрі столиці у приміщенні Національного інформаційного агентства «Укрінформ».

Особлива увага — до небезпечних умов роботи, в яких після початку гібридної війни опинилися журналісти в анексованому Росією Криму й на загарбаних і окупованих нею окремих територіях Донбасу. Маємо приклади брутальних дій у вигляді незаконного утримання наших колег Миколи Семени, Романа Сущенка, Олега Галазюка, Станіслава Асєєва. Про долю останнього, якого в Донецьку «кинули на підвал» ще понад два роки тому, тривалий час було нічого не відомо. А наприкінці жовтня «прокуратура ДНР» повідомила, що засудила журналіста і блогера до 15 років позбавлення волі «за шпигунство та диверсійну діяльність».

До ганебних випадків безкарних розправ над працівниками ЗМІ, через які фах журналіста перетворюється на один із найнебезпечніших, тривалий час намагається привернути увагу Національна спілка журналістів України та міжнародні партнери. «Кожні п'ять днів (!) в Україні б'ють чи виявляють агресію до журналіста. Це дані моніторингу «Індекс фізичної безпеки українських журналістів», який на-

ша спілка вже третій рік поспіль проводить разом з іншими авторитетними громадськими організаціями. А тому Міжнародна федерація журналістів, зважаючи на системну безкарність нападів на колег, навіть внесла Україну до списку небезпечних країн, де не захищають журналістів. У цьому списку, крім України, — Філіппіни, Палестина, Перу і Сомалі, — підтверджує тривожну ситуацію голова НСЖУ Сергій Томіленко.

«Розслідування
триває...»

До речі, саме НСЖУ ініціювала і вимагала провести парламентські слухання «Безпека діяльності журналістів в Україні: стан, проблеми і шляхи їх вирішення» понад два роки — з часу першої річної загибелі Павла Шеремета. Нарешті цей захід зібрав під куполом Верховної Ради понад 600 учасників, серед яких журналісти з усіх регіонів України, а також голови комітетів Верховної Ради з питань свободи слова, гуманітарної та інформаційної політики, правової політики Нестор Шуфрич, Олександр Ткаченко та Ірина Венедіктова.

Уряд представляв міністр культури, молоді та спорту Володимир Бородинський. А найдужче присутні журналісти прагнули зустрітися і почути відповіді на класичне запитання: «Допоки?» від представників силового блоку.

На жаль, представник Генеральної прокуратури чогось не взяв участі в резонансному слуханні, хоч у порядку денному такий виступ був.

А ось заступник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко та голова Національної поліції Ігор Клименко спробували пояснити власне бачення ситуації. Спробували — точне слово. Адже попри високий рівень агресії стосовно журналістів є одиничні приклади адекватного реагування влади і правоохоронців для захисту свободи слова. Приміром, у вересні Київський районний суд Полтави засудив до двох років обмеження волі двох обвинувачених у побитті полтавського журналіста Я. Журавля. А щодо інших численних випадків фізичної агресії?

«Робота з журналістським корпусом для мене як для голови На-

ціональної поліції в пріоритеті», — запевнив Ігор Клименко. Керівник Національної поліції виявив готовність щомісяця чи щокварталу публічно звітувати про перебіг розслідування кримінальних проваджень за фактами нападів на журналістів: «Ми готові систематично звітувати про стан розслідування злочинів цієї категорії перед новоствореною Радою з питань свободи слова та захисту журналістів. Як було домовлено, щокварталу зустрічатимемося із представниками Національної спілки журналістів для обговорення проблемних питань».

А заступник міністра внутрішніх справ пообіцяв, що на відомчому сайті навіть з'явиться спеціальний розділ, де буде інформація про розслідування злочинів проти журналістів.

Напередодні парламентських слухань НСЖУ передала до МВС перелік із 199 випадків побиття журналістів протягом 2017—2019 років. «Із вказаних 199 випадків слідчі Національної поліції розпочали 152 кримінальні провадження. У восьми з них визначено підслідність за органами безпеки та ДБР, в 42 провадженнях триває досудове розслідування. А до суду з обвинувальним актом уже скеровано 28 проваджень», — розповів Ігор Клименко.

Така статистика вкотре підтверджує, що лише поодинокі винні карають. Значну частину кримінальних проваджень закривають з різних причин або вони блукають у судових лабіринтах роками. У Національній поліції скаржаться на складність доведення провини в таких справах, те, що журналісти не завжди мають на собі розпізнавальні знаки (а хіба поліція не повинна захищати будь-якого громадянина, котрого б'ють?) чи на невизначений статус громадянських журналістів і блогерів.

Медіаюристи, які взяли участь у слуханнях, наводили приклади, коли правоохоронні органи ігнорують норми ратифікованих Україною міжнародних актів, які захищають права журналістів, зокрема громадянських.

Певним кроком до ефективного розслідування таких справ могло б стати створення спеціалізованих підрозділів у прокуратурі та Національній поліції, як запро-

понував голова парламентського комітету Олександр Ткаченко. Експерти зазначають: в українському законодавстві прописано сильний захист прав журналістів, а покарання за перешкоджання професійній діяльності колег іноді навіть жорсткіше, ніж у європейських країнах. Але, на відміну від Європи, в Україні норм закону, які захищають журналістів, здебільшого не виконують. І тому головна проблема — не в законах чи у структурі слідства, а в політичній волі подолати системну безкарність за злочини проти журналістів.

Наслідком такої безкарності стає підвищення зухвалості злочинців. Нападники немов отримують сигнал, що за побиття журналіста «нічого не буде». Як правило, об'єктами нападу стають колеги, які працюють на масових акціях, журналісти-розслідувачі або ті, хто став очевидцем правопорушення і фіксує його. Зростає і відсоток потерпілих журналісток: якщо торік вони становили 37% загальної кількості потерпілих, то, за підсумками 10 місяців цього року, — 41%.

Далі буде?

Колишній багаторічний голова Донецької обласної організації НСЖУ та редактор газети «Донбас» Олександр Бриж брав участь у перших парламентських слуханнях десятирічної давності й може порівняти ситуацію. «У 2009 році було менше емоцій, але й часи тоді були зовсім іншими, адже про напади на журналістів майже не йшлося. Нині все набагато гірше. Тож якщо Верховна Рада, Кабмін, Офіс Президента та правоохоронні органи не ухвалити важливих рішень для захисту журналістів, це буде серйозний удар по свободі слова та журналістській спільноті загалом. Нині ситуація дуже загострилася через те, що наших колег б'ють, убивають, не дають працювати і ніхто за це не відповідає. Хоч якщо будуть справедливі покарання і притягнення винних до відповідальності, все може змінитися», — вважає він.

Тим часом Президент України підписав указ про створення Ради з питань свободи слова та захисту журналістів, серед завдань якої — захист інформаційного простору України та гарантування співітизництва прав на свободу слова, отримання об'єктивної і достовірної інформації. Вона мусить подбати про безпеку працівників ЗМІ. А Верховна Рада постановила схвалити рекомендації парламентських слухань «Безпека діяльності журналістів в Україні» і надсилає їх Президентові України, Кабміну, Генпрокуратурі, Верховному Суду, центральним і місцевим органам виконавчої влади для виконання чи врахування у практичній роботі.

Трохи дивусь і насторожує тільки те, що ті всі гарні наміри щодо різноманітних давно потрібних заходів і дій на кшталт «проводити», «посилити», «передбачити», «активізувати», «організувати», «забезпечити», «вирішити», «узгодити», «посприяти», «створити» мають вигляд не вимог, а тільки рекомендацій. І це попри реальну загрозу законній професійній діяльності журналістів та нинішню надзвичайну ситуацію у вітчизняному інформаційному просторі.

ДИСКУСІЙНА ТРИБУНА

Продаж годувальниці села не відродить

АКТУАЛЬНО. Розв'язання головних аграрних і земельних проблем в Україні не залежить від того, наскільки швидко ми впровадимо ринок землі

Григорій ШАРІЙ,
в.о. завкафедри
автомобільних доріг,
геодезії, землеустрою
та сільських будівель
Полтавського національного
техуніверситету імені
Юрія Кондратюка,
для «Урядового кур'єра»

Українська влада рішуче налаштована зробити землю товаром. І вже здійснила у цьому напрямі конкретний крок (уряд подав до парламенту відповідний законопроект), який палко підтримують європейські партнери.

Проте чи треба нам, ухвалюючи таке доленосне для нашого народу рішення, зважати на підказки інших держав?

У нас у тіні чверть сільгоспугідь

Ініціатори якнайскорішого запуску ринку земель посилаються на ту частину закордонного досвіду, яка їм вигідна. Натомість маємо приклади й іншого характеру.

Так, згідно з основним законом Ізраїлю, його державні землі, а там таких 93%, не можуть бути відчужені за жодних обставин. У цьому полягають головні гарантії оборонної стійкості країни.

Натомість у нас ринок земель, їх економічний обіг

фактично відкрито з 1995 року. Землі житлової забудови, несільськогосподарського призначення, промисловості можуть викупити суб'єкти господарювання без обмежень у площах. В Україні одна особа може скупили тисячу садиб.

Оренда земель також не обмежена ні у просторі, ні в часі: можна взяти в оренду 500 тисяч гектарів і більше на юридичну чи фізичну особу, завівши у тій викуп права, — орендою на 49 років або емфітевзисом на 50. Формуючи латиноамериканську модель у сільському господарстві, дедалі більше віддаляємося від європейських цінностей аграрної політики і соціально-економічного розвитку поселенської мережі.

На тінювий обіг земель в Україні вказує те, що в нас не охоплено оподаткуванням 12 мільйонів гектарів сільськогосподарських угідь (25%).

Земельний кодекс, яким користуємося з 2001 року, застарів на 20 років ще на час його ухвалення і спрямував земельні відносини в інституційну пастку.

Чергові 14 пунктів змін до Земельного кодексу чомусь нагадують пропозиції агрохолдингів щодо подальшої лібералізації земельних відносин в Україні. У разі їх ухвалення ми не тільки не витягнемо земельні відноси-

ни з інституційної пастки, а навпаки, сформуємо інституційну яму.

Необхідно розробити новітній Земельний кодекс і на законодавчому рівні поновити державну земельну статистичну звітність, якої не здають з 1.01.2016 року; сформувати повноцінний державний реєстр (кадастр) земельних ділянок, починаючи з реєстру державних земель, земель міністерства оборони, сільськогосподарських — усіх категорій; переоцінити сільськогосподарські землі, адже нормативно-грошова оцін-

Земельний кодекс, яким користуємося з 2001-го, застарів на 20 років ще на час його ухвалення і спрямував земельні відносини в інституційну пастку.

ка гектара — на рівні 30 тисяч гривень, — це економічно не обґрунтований базис капіталізації; змінити систему земельного оподаткування, вийшовши на європейський рівень земельних платежів, які б стимулювали, обмежували і загально виконували прогресивну роль. Окрім того, зупинити корупцію в земельних відносинах шляхом ліквідації корупційних схем і вертикалей, системи наказного перерозподілу земель, цен-

тралізації погоджень, сертифікації виконавців, електронних земельних торгів з їх віртуальною справедливостю, переформатувати уповноважені органи виконавчої влади в земельній сфері; створити державний земельний банк як державну іпотечну установу, що кредитуватиме операції з викупу земель селянами та фермерами і надаватиме кредити під заставу землі. Також створити національний земельний фонд за прикладом Угорщини, який викуповує дрібні наділи і перерозподіляє землі серед охо-

чих працювати на землі селян і фермерів, формуючи консолідовані раціональні методи землекористування; відрегулювати і вдосконалити орендні відносини, скоротивши максимальні строки оренди до 25 років та обмеживши орендовані площі одним суб'єктом не більш як 10% земель області, 30% — району, 50% — громади і не більш як 1% сільгоспугідь України; ввести норми і нормативи обов'язкового землеустрою, сівозмін і охорони

ґрунтів та збереження природної родючості.

Найкращий інвестор — власний народ

Варто передбачити розділ у Земельному кодексі щодо економічного обігу земель, у якому врахувати заборону продажу державних земель, обмеживши строки їх оренди 10 роками, надаючи їх виключно місцевим селянам і фермерам; заборону викупу сільськогосподарських угідь юридичними особами. Треба припинити безоплатний перерозподіл державних земель за нормами безоплатної приватизації як найбільш корумпований елемент економічного обігу земель; використати досвід земельного розвитку дрібноземельної Європи для західних областей, а Канади — для Південної, Східної та Центральної України. Канада допускає продаж земель іноземним громадянам від 1 до 8 гектарів, власним фермерам — до 404 гектарів та юридичним особам — до 1212 гектарів.

Для реалізації цих пропозицій потрібна лише добра політична воля керівників держави. Через рік, навівши лад у земельних питаннях, можна і потрібно дозволити продаж сільгоспземель та їх викуп державою, громадами

та фізичними особами за визначеними нормами.

Нинішні проблеми села і його бідності лежать не тільки у площині земельних відносин. Продаж земель за безцінь селянами, доведеними до зuboжіння, не дасть їм економічного шансу і не викоринить нерівність і сільські злидні.

В Україні в аграрному виробництві на 41 мільйон гектарів угідь створено 405 тисяч робочих місць, або одне на 100 гектарів. У країнах Європи — робоче місце на 15 гектарів.

Уряду необхідно поновити акумуляцію ПДВ, для сільгоспвиробників відновити транспортну і торгіву інфраструктуру, сформувати систему кредитування села і страхування ризиків, реанімувати сільську кооперацію, розробити дієві програми розвитку земельних, аграрних відносин та сільських територій. Селяни, фермери, агрохолдинги мають право викуповувати землі ОСГ, постійного користування, орендовані господарські двори.

Не можна допустити продажу землі іноземним компаніям через юридичних осіб. Це геополітичний ризик, який може перерости в катастрофу держави, країни й українського народу, підриваючи продовольчу та національну безпеку України.

Новий документ — нові зауваги

НОРМОТВОРЧІСТЬ. Законопроект щодо обігу земель сільськогосподарського призначення не повністю вирішує раніше поставлені питання, натомість додає інші

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Україна рухається до відкриття ринку землі аж занадто поспішно. Так, усі 11 законопроектів про ринок землі ніхто навіть не намагався розглядати, натомість за вісім хвилин схвалили тільки один — №2178-10 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення», зокрема Земельного кодексу України.

Порівняно з попереднім урядовим законопроектом №2178 новий документ містить певні косметичні зміни, які мають продемонструвати, що народні обранці прислухаються до голосу громадянської. Так, обмеження по концентрації земель у межах області зменшено з 15% до 8%, по концентрації земель в межах ОТГ — до 35%. Іноземці набуватимуть право власності на українські землі нібито лише після 1 січня 2024 року. Чому нібито, про це трохи згодом.

Чого боятися власники паїв

Нагадаємо: за підсумками опитування, проведе-

ного соціологічною групою «Рейтинг» на початку жовтня, одна з головних причин, чому більшість українського суспільства (73%) не хоче ринку землі, — це побоювання, що їх ошукають під час продажу паїв (такий ризик назвали 31% опитаних). І такий страх має підстави.

Одне з основних положень пропонуваного законопроекту №2178-10 — те, що право викупу земель сільгосппризначення має зокрема й держава. Це начебто має радувати. Адже у багатьох країнах з розвиненим ринком землі викуп і продаж її державою — усталена практика. Скажімо, у Франції для цього є спеціальне державне агентство — а що пропонують у нас? Очевидним кроком було б створення державного земельного банку, але необхідність його створення в уряді заперечують.

Хто контролюватиме?

Крім того, в розвинених країнах певні державні структури або органи місцевого самоврядування мають видавати дозвіл на обробку із землею. У нас такого органу нема і не передбачається. Відповідні обов'язки намагаються перекласти на нотаріусів.

Утім, особливого ентузіазму така новація не викликає: по-перше, чи справлятимуться нотаріуси з новими функціями, не властивими їхній діяльності? По-друге, саме нотаріуси — часто головні фігуранти у численних справах про незаконне відчуження земельних ділянок і жоден з них не зазнав покарання. То чому хтось гадає, що після ухвалення цього закону вони різко змінять свою поведінку?

Хто ж купуватиме?

Питання, як і раніше, гостро: хто купуватиме землю? Частина депутатів виступає за те, щоб у кінцевому варіанті закону було чітко передбачено відсоткові ставки і терміни виплати за кредитами для аграріїв для купівлі земель: пропонують кредит на 10 років під 5% річних. Якщо таку норму не зафіксувати, влада згодом може відмовитися надавати відшкодування за такими кредитами, що матиме згубні наслідки для хліборобів.

І ще на одному зауважує заступник голови Всеукраїнської аграрної ради (ВАР) Михайло Соколов: у нас із голосу закордонних фі-

нансових організацій дехто стверджує, ніби непогано, якщо іноземці купуватимуть українські ґрунти, навіпаки — мовляв, це підвищить ціну нашої землі й не буде побоювання, що її скуплять за безцінь. Але експерт застерігає: насправді від допуску іноземців до нашого земельного ринку виграють лише п'ять найбільших в Україні агрохолдингів, які мають закордонних інвесторів.

Щоправда, гірку пігулку в останньому варіанті законопроекту спробували підсолонити: мовляв, іноземці не зможуть купувати українські ґрунти до 2024 року. Але далі йде уточнення, яке зводить усе нанівець: за винятком земель, які нині перебувають в оренді чи емфітевзисі в компанії з іноземним капіталом.

У тому й річ, що перебувають, — сотнями тисяч гектарів! Яке ж це обмеження? На цьому зауважує у висновку до законопроекту Головне науково-експертне управління Верховної Ради.

Прогнозоване безробіття

І наостанок — про соціальний аспект. Як зазначає

Михайло Соколов, верхня межа площі сільськогосподарських земель в одних руках занадто велика, її слід обмежити 50 тисячами гектарів. І ось чому: за статистикою, у господарствах до 50 тисяч га в середньому зайнято 2,2 людини на 100 га, а у тих, хто перевищує цей ліміт, удвічі менше — 1,1.

Тож у разі повальної латифундизації село, за підрахунками фахівців ВАР, втратить понад 300 тисяч робочих місць. Відповідно зменшаться і надходження до місцевих бюджетів, тож про розвиток місцевих громад теж можна буде забути. Першою загрозою соціальної сфери: коли керівник агрохолдингу сидить у кращому разі в Києві, а то й взагалі за кордоном, проблемами села він вочевидь не перейматиметься.

І ще одне: землі потребують не лише хлібороби, а й скотарі, зокрема ті, хто утримує молочні господарства. Адже корова потребує грубих рослинних кормів, а їх зазвичай не продають, доводиться вирощувати самим. А для цього потрібна земля, і чимало — за світовими нормами, не менш як півтора гектара на корову.

Нині тваринники орендують необхідні їм земельні масиви, а що буде в разі відкриття ринку землі? Мабуть, доведеться закривати тваринницькі ферми...

Право, якого не буде

Варто додати: орендарі нібито мають переважне право на викуп ділянок, які обробляють, але Головне науково-експертне управління Верховної Ради зауважує: згідно з документом, переважне право купівлі надається орендареві «за умови сплати ним ціни, за якою вона продається, а в разі продажу на аукціоні — якщо його пропозиція є рівною з пропозицією, яка є найбільшою із запропонованих учасниками аукціону». Але з якої біди орендовану землю мають виставляти на аукціон? Чи не для того, щоб залишити орендарів ні з чим?

З огляду на все сказане, лишається сподіватися, що викладені нами зауваження (і багато інших, висловлених експертами) візьмуть до уваги, тоді ухвалити документ у жорстко визначений термін, до 1 грудня, не вдасться.

СТОРІНКИ ІСТОЇ

140 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЯКОВА РОЩЕПІЯ

Винахідник із пенсією 40 рублів

ПАРАЛЕЛІ. 140-річний ювілей Якова Рощепія дає привід замислитися, чому таланти в Україні нікому не потрібні

Віктор ІШПАК,
«Урядовий кур'єр»

Завдяки потужній інформаційній кампанії українці вже знають, хто творець першого у Російській імперії босздатного автомата та розробник першого в Європі самохідного зернозбирального комбайна. Однак біографія винахідника-самоука Якова Рощепія змушує замислитися, чому талант, яким пишалась би будь-яка країна, став не затребуваним і в царській, і в радянській імперіях.

Талант від Бога

Нині дедалі більше свідчень на користь того, що старший сержант Михайло Калашников, чий автомат нарівні з матрюшкою й водкою став брендом Росії, створив легендарний АК не сам, а завдяки допомозі видатних радянських зброярів і знаменитого німецького конструктора Гуго Шмайсера, якого після розгрому нацистської Німеччини запроторили до Іжевська. Навіть офіційна російська історіографія визнає, що аж до 1945 року реакцією на всі представлені винахідником із семикласною освітою зразки зброї були побажання їхньому автору вчитись. Та вже у 1947 році Калашников, не маючи жодних професійних знань, несподівано переміг знаменитих конструкторів і саме його автомат прийняли на озброєння.

На відміну від розкрученого на весь світ творця АК, наш земляк Яків Рощепій, який народився в один день із Калашниковим, 10 листопада, але не 1919-го, як радянський зброяр, а 1879 року, йшов до свого винаходу нелегко і довго. Первісток у великій селянській родині, де, крім нього, було ще 11 дітей, закінчив лише чотири класи церковнопарафіальної школи, однак з дитинства був на «ти» з технікою. 16-річним він власними руками змайстрував велосипед, в якому всі деталі, за винятком ланцюгової передачі, були з дерева. Місцеві поміщики домоглися, щоб незвичний транспортний засіб було представлено на земській виставці досягнень. Додому Яків Рощепій повернувся з першою у житті нагородою — премією 10 рублів, чого вистачило на купівлю коня зі зброєю.

Праця в сільській кузні та ремонт мисливських рушниць найрізноманітніших систем, з якими йшли до майстра-самоука, навчив розумітися на зброї. Не дивно, що, коли у 1898 році Якова Рощепія призвали на військову службу, письменного і технічно грамотного солдата направили до зброярської ремонтної майстерні.

Набоїв не шкодувати!

Перероблена полковим ковалем знаменита гвинтівка системи Мосіна, що завдяки внесеним змінам могла робити аж 10 пострілів в автоматичному режимі, так вразила командира фортеці Зегрж, де служив Рощепій, що молодого солдата відправили до Офіцерської стрілецької школи в Оранієнбаумі. Зрозуміло, не вчитися, бо він був рядовим, а на тамтешній випробувальний полігон, де талановитого юнака взяв під опіку тоді ще капітан Володимир Федоров

Самохідний зернозбиральний комбайн, який розробив Рощепій, виявився непотрібним. Конструкторові порадили перетворити його на причіпний пристрій, аби не марнувати дефіцитні мотори

— майбутній видатний конструктор-зброяр.

Саме він творець першого вітчизняного автомата, але із традиційним для тодішніх винахідників рухомим стволом, що значно знижувало кучність стрільби, ускладнювало механізм і додавало складнощів у бойовому використанні. Натомість його талановитий учень Рощепій використав загальноприйнятий для нинішньої автоматичної зброї принцип її роботи, створивши у 1913 році справді досконалу конструкцію. Фахівці одностаїні у думці, що розробки талановитого українця застосовані у «пістолетах-кулеметах» і «самострільних гвинтівках» багатьох іноземних конструкторів — від австрійця Андреаса Шварцлозе до американця Джона Томпсона, чий автомат став обов'язковим атрибутом гангстерських розбірок у часи «сухого закону».

Натомість у Російській імперії створену Рощепієм зброю забракували. Військові чиновники заявили, що не доцільно перелаштовувати заводи на випуск нової продукції за умов, коли армії катастрофічно не вистачає навіть звичайних гвинтівків. Ще категоричніше висловився цар Микола II, сказавши, що для автоматів «не вистачить набоїв». Доречно нагадати, що йдеться про самодержця, проголошеного в сучасній Росії «православним святим», який під час розстрілу військами у січні 1905 року мирної демонстрації наказав «патронів не жаліть».

За радянських часів, коли всі світові винаходи безпідставно приписували виключно вітчизняним авторам, про Рощепія воліли не згадувати, бо, за прикладом вінченосного Миколи II, у СРСР перед Другою світовою війною теж були категорично проти озброєння армії автоматами. Сталін та його маршали Ворошилов і Будьонний не втомно повторювали, що «пуля — дура, а штик — маладець», а автоматичну зброю імперіалісти створили для того, щоб поліції було з чого розстрілювати демонстрантів.

Лише після нападу СРСР на велику за площею Фінляндію, ко-

ли фінські вояки стали буквально викошувати з автоматів червоноармійців, не підпускаючи їх на відстань багнетної атаки, довелося поспіхом узятись за перозброєння армії. Однак склепаний ПППШ («пістолет-пулемет Шпагіна») значно поступався німецьким «шмайсерам» і наочно довів, яка кривава розплата за технічну відсталість держави і консерватизм її керівників.

Творець самохідного комбайна

Ще однією причиною, через яку ім'я Якова Рощепія воліли не згадувати за радянських часів, стало розроблення ним у 1928 році чергової конструкції автоматичної гвинтівки. На той час винахідник уже чітко усвідомив, що нова зброя потребує нового набою — із заглибиною-проточною замість звичного виступу на нижньому кінці гільзи.

Однак як за царських часів, це принципово важливе конструкторське нововведення проігнорували. Головне артилерійське управління Червоної армії видало розпорядження, що всі розробки нової стрілецької зброї мають проводити під штатний набій зразка 1908 року, призначений для гвинтівки. Мимоволі напрошується аналогія з українським Укроборонпромом, де за часів одіозного керівництва переймалися не тим, що справді потрібно армії, а тим, що здатні склепати якнайдешевше, але з найбільшим «наваром».

У підсумку професійний конструктор-зброяр у розквіті творчих сил став незатребуваним, бо не міг працювати всупереч своїм переконанням. Рощепій спробував переключитися на сільгосптехніку. Нині лише фахівці-історики знають, що саме в Україні було сконструйовано перші радянські колісні й гусеничні трактори «Запорожець» і «Комунар». Вони могли стати основою вітчизняного тракторобудування, однак у Москві вирішили, що доцільніше клепати на той час уже морально застарілі аналоги «фор-

стокуватиме, працюючи тільки в короткий період жнив.

Нині така абсурдна економія, що обертається лише втратою виробленого врожаю, видається дикістю. Однак навіть у 1965 році СРСР спробував перевершити світ, розпочавши випуск самохідного тракторного шасі-трансформера «Таганрожець». На нього у жнива навішували оснащення зернозбирального комбайна, а решту року використовували для перевезення вантажів у навісному причепі, що мав вигляд мікроскопічного порівняно з розмірами силового агрегату на велетенських колесах.

Людина, яка випередила час

Винахідник, який міг принести велетенську користь державі й людям, змушений був перебиватись випадковими заробітками і майструвати примітивні крупорушки, мінівітраки для перекачування води та інші механізми, якими зазвичай займаються сільські аматори-механіки.

Під час визволення рідного села Осовець Бобровицького району Чернігівщини вже 64-річний Яків Рощепій помітив у руках радянських солдатів гвинтівку, що видалася йому знайомою. Воїни пояснили, що це СВТ («самозарядная винтовка Токарева»). Нею, крім піхоти, озброювали ще й снайперів, встановлюючи спеціальний оптичний приціл.

Уже по війні лист простого сільського дядька, яким став колишній винахідник і конструктор, дивом потрапив до Героя Соціалістичної Праці і лауреата Сталінської премії I ступеня Федора Токарева. Ще більшим чудом стало те, що ушавлений зброяр визнав: СВТ зроблено у 1938 році на основі гвинтівки Рощепія, доля якого на той час була нікому не відомою.

Менше пощастило з обстоюванням пріоритету на винахід самохідного зернозбирального комбайна, створеного в СРСР 1946 року і запущеного у серійне виробництво через рік. За розроблення «Сталінці-4», який став первістком у Радянському Союзі та Європі, конструктори із всесоюзного НДІ сільгоспмашинобудування отримали Сталінську премію I ступеня. Вчені мужі відповіли Рощепію, що про жоден його пріоритет на винахід не йдеться, бо, мовляв, перші парові самохідні комбайни випустили в Австрії ще до Першої світової війни, а перші комбайни із двигунами внутрішнього згорання працювали на полях США із 1926 року.

Зайве було пояснювати, що революційну для свого часу розробку винахідник втілював у макет ще 1924-го, а 1926 року відвіз до Академії наук України, де отримав пораду не займатися дурницями і сконструювати причіпний варіант.

Та після того як публікації про винахідника-самоука надрукували журнал «Огонек» і газета Мініборони СРСР «Красная звезда», вже немолодому Якову Рощепію призначили персональну пенсію республіканського значення. Насправді її обсяг був 400 рублів, що після грошової реформи 1961 року і переходу на зрозуміліший нам масштаб цін брежневських часів відповідало 40 карбованцям.

Біографія Якова Рощепія спонукає пишати талантами українців і з гіркотою визнати, що наша біда — у невмінні й небажанні належно оцінити епохальні винаходи

дзонів» та іншої іноземної техніки — фактично піратські копії чужинських розробок.

Укотре спрацював принцип «якнайдешевше і якнайбільше», як у разі страшною за наслідками відмови від автомата Рощепія і спеціалізованого набою для автоматичної зброї. Тільки у ситуації із сільгосптехнікою за короткозорість довелося розплачуватись не людськими життями на полі бою, а фактичним закріпаченням селян, перетворених на колгоспників, які аж до початку 1960-х не мали паспортів, електросвітла в оселях і працювали за нічого не варті палички-трудодні.

Не дивно, що розроблений Яковом Рощепієм макет і технічні креслення самохідного зернозбирального комбайну виявились... нікому не потрібними. Конструкторові порадили перетворити його дітище із самохідного на причіпне, бо, мовляв, країна не може марнувати дефіцитні мотори на техніку, що майже весь рік про-

Фото надав автор

НОВИНИ З УКРАЇНИ

Малий бізнес активно наповнює місцеві бюджети

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

СПІЛЬНА СПРАВА. В економіці Вінниччини зростає значущість малого бізнесу як зайнятості працездатного населення, створення робочих місць і наповнення місцевих бюджетів. Протягом дев'яти місяців цього року суб'єкти малого підприємництва перерахували до місцевих бюджетів 1,8 мільярда гривень, а це на 20% більше, ніж за відповідний період торік. За інформацією департаменту міжнародного співробітництва та регіонального розвитку облдержадміністрації, частка малого бізнесу за вищезазначений період у надходженнях до місцевих бюджетів становить 29%.

Позитивна динаміка розвитку підприємництва зумовлена зростанням зацікавленості краян у власній справі та створенням сприятливого мікроклімату. Зокрема, протягом п'яти останніх років проходить обласний конкурс бізнес-планів і стартапів. Лише цього року 34 переможці конкурсу загалом отримали 1,4 мільйона гривень на впровадження власних проєктів. Матеріальна допомога на реалізацію ідей сприятиме появі нових робочих місць та зростанню обсягів податків до бюджетів.

У контексті підтримки малого бізнесу важливого значення набуває соціальний аспект. Напрацювання міста Вінниці в навчанні соціального підприємництва ветеранів та учасників АТО/ООС поширює на всю область. «Це дуже важливий соціальний чинник у залученні ветеранів до економічної активності», — зазначив голова облдержадміністрації Владислав Скальський.

Перші 200 робочих місць — до нового року

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

НОВІ ПОТУЖНОСТІ. У Черкасах міжнародна компанія Aptiv PLC, яка спеціалізується на виготовленні електричних систем, електроніки для автомобілів, систем безпеки та інших комплектуючих, взялася збудувати підприємство з випуску автомобільних комплектуючих на 2000 робочих місць. Вона партнер відомих у світі виробників. Створити перші 200 робочих місць і розпочати виробництво, як повідомив директор компанії з розвитку виробництва Луїс Фігейредо, поставили за мету вже до нового року.

Раніше представники компанії вже побували в Черкасах, оглянули місце можливого розташування підприємства і підписали меморандум про співпрацю з Черкаським технологічним університетом, який може забезпечити підготовку необхідних фахівців.

До речі, подібне виробництво вже є у Вінниці. Там компанія створила 800 робочих місць. В Івано-Франківську, де також випускають запчастини, до кінця цього року збільшать потужності й розширять виробництво.

Незабаром випускатимуть алюмінієві напівпричепи

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ПРОМИСЛОВІСТЬ. Продукція «Заводу Кобзаренка», основне виробництво якого перебуває в селищі Липова Долина Сумської області, добре відома не тільки в Україні, а й за кордоном. Нині підприємство постачає тракторні причепи у 30 країн, впевнено лідируючи в Україні у цьому промисловому сегменті. Як днями повідомив власник підприємства Анатолій Кобзаренко, на початку наступного року стане до ладу нове приміщення площею 2,5 тисячі квадратних метрів, де виготовлятимуть кузови з алюмінію, аналогів яких в Україні поки що немає. Нову технологію добре вивчено на прикладі польського ринку, де, до речі, підприємство має філію. Найближчим часом там виготовлятимуть автомобільні шасі, які доставлятимуть в Україну і встановлюватимуть на алюмінієві причепи. Складові до шасі — осі, підвіски, гальмівні системи, колеса тощо — закуповуватимуть за рахунок європейських кредитів, що передбачають відстрочення платежів і вигідні колективи. Віддалені плани — спорудити власну електростанцію, яка працюватиме на щепі, що матиме важливе економічне та екологічне значення.

Винахід «напір із листя» Валентина Фречки знову серед переможців!

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ІННОВАЦІЇ. Українська команда взяла участь у світовому університетському батлі стартапів University Startup World Cup 2019, який проходив у Копенгагені. Учасники із 40 країн презентували свої ідеї й науково-технічні розробки, що мають інноваційний характер і цікаві для світового бізнесу.

Колектив з України RE-leaf PAPER, який улітку став переможцем всеукраїнського конкурсу стартапів, презентував розробку для виготовлення паперової продукції з опалого листя. Цю ідею та її практичне втілення запропонував свого часу школяр із Закарпаття, нині студент другого курсу Київського національного університету імені Тараса Шевченка Валентин Фречка. Як відомо, цей винахід забезпечив Валентині перемогу на Олімпіаді геніїв у США.

Улітку цього року Валентин Фречка опрацював технологічний процес, втілюючи свою ідею на практиці, разом із фахівцями Житомирського картонного комбінату.

Українці в Копенгагені гідно представили свою країну. «За цей час ми поспілкувалися із представниками багатьох країн — Індії, Китаю, США, Танзанії, Мексики, Індії, координаторами світового конкурсу та представниками успішних компаній, які колись брали участь у цьому змаганні, — поділився думками

Українська команда друга на світовому конкурсі стартапів

Валентин Фречка про перемогу конкурсу. — Взяли участь у квестах, навчальних сесіях. Дуже корисними були заняття з менторами, які представляли різні консалтингові, юридичні, стартап-платформи. Мотиваційні промови вражали глибиною простотою, а командні ігри зблизили учасників.

Долаючи хвилювання, Валентин і його товариші намагалися без помилок презентувати свої напрацювання сві-

товий бізнес-спільноті. Їхній радості, позитивним емоціям не було меж, коли журі конкурсу виголосило свій вердикт: у секції Environmental українці ввійшли у трійку переможців — їм присуджено друге місце.

«Для нас це більше, ніж просто другі — для нас це перемога над собою. Ми

пройшли бар'єр між наукою й бізнесом. Нам вдалося вистояти і почати втілювати наш проєкт. Сьогодні ми заявили про це на світовій арені стартапів, а вже завтра наша технологія дасть змогу врятувати світ», — сказав по завершенні чотириденного конкурсу Валентин Фречка.

«Що я тут забув?»: нудьгувати не доведеться

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ПОДІЛИТИСЯ ДОСВІДОМ. В інвестпарку UNIT.City Kharkiv незабаром відбудеться всеукраїнський форум студентства «Що я тут забув?», на участь в якому зголосилися представники студентського самоврядування із 15 міст країни. Як запевняють організатори за-

ходу, в ролі яких виступила постійна комісія з питань розвитку студентських та учнівських самоврядувань молодіжної ради при Харківському міському голові, нудьгувати учасникам форуму не доведеться.

Програму заходу вибудувано так, щоб максимально досягти його мети — популяризації українського та закордонного досвіду ефективного функ-

ціонування органів студентського самоврядування. А для цього, за словами ініціаторів, промовці із самоврядних студентських органів та громадські діячі доклануть максимум зусиль, щоб передати позитивний досвід локальних проєктів із контролю якості вищої освіти, захисту прав студентів, діджиталізації сучасного навчального простору тощо.

Як заведено у студентському середовищі, де жоден захід не відбувається без неформальної частини, учасники форуму матимуть змогу розважитися на майстер-класах, відвідати ідальню та поспівпереживати спікерам під час аналізу невдалого досвіду реалізації локальних проєктів і поділитися ідеями.

Біля Полтави добудовують об'їзну дорогу

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

БЕЗПЕКА РУХУ. Дорожні будівельники завершили спорудження естакади першої черги об'їзду, який сполучатиме автомобільні дороги Полтава — Олександрія та Київ — Харків — Довжанський. Його ще у 2017 році розпочала будувати турецька дорожньобудівельна компанія «Онур», до якої у поліцейських і представників місцевих громад виникло чимало претензій, оскільки її водії перевозять пісок і гравій для дорожнього будівництва з порушенням норм експлуатації місцевих автодоріг. Протяжність естакади — понад пів кілометра, висота над землею — 30 метрів, вартість — приблизно 75 мільйонів доларів.

Автодорожникам залишилося влаштувати верх-

Із введенням цього об'їзду в експлуатацію рух автотранспорту стане безпечнішим

ній шар дорожнього покриття з литого асфальтобетону. Для руху транспорту буде збудовано по дві смуги у кожному напрямку. Нині під-

рядна організація проводить монтаж деформаційних швів і фарбує конструкції. Роботи з будівництва першої черги в об'їзд Полтави викону-

ють у межах другого проєкту покращення автомобільних доріг та безпеки руху між Укравтодором та World Bank Ukraine.

ДОКУМЕНТИ

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 50, ст. 400; 2019 р., № 14, ст. 66; із змінами, внесеними Законом України від 2 жовтня 2019 року № 149-ІХ) такі зміни:

1. Статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначити на 2019 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 1.007.303.177,9 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України — у сумі 908.391.357,7 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 98.911.820,2 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 1.093.021.713,2 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України — у сумі 983.773.258,2 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 109.248.455 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 9.728.634,9 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України — у сумі 8.322.346,8 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.406.288,1 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 15.144.419,6 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України — у сумі 2.557.646,3 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 12.586.773,3 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 91.134.320 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України — у сумі 69.617.200 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 21.517.120 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;

оборотний залишок коштів Державного бюджету України у розмірі до 2 відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України, визначених цією статтею».

2. В абзацах першому і другому статті 4 слово «банків» замінити словами «іноземних фінансових установ».

3. Підпункт «г» пункту 1 статті 6 викласти в такій редакції:

«г) для забезпечення виконання боргових зобов'язань Державної іпотечної установи за внутрішніми кредитами (позиками), що залучаються з метою фінансування статутної діяльності, та за зовнішніми кредитами (позиками) з метою фінансування інвестиційного проекту «Забезпечення житлом на умовах іпотечного кредитування або фінансового лізингу».

4. У статті 11:

пункт 8 виключити;

доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) конфісковані кошти та кошти, отримані від реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду за вчинення корупційного та пов'язаного з корупцією правопорушення (за винятком конфіскованих облігацій внутрішньої державної позики, вся сума яких за номінальною вартістю відноситься на зменшення державного боргу з одночасним погашенням зобов'язань за цими облігаціями)».

5. У пункті 2 статті 13 слова «Міністерству аграрної політики та продовольства України» виключити.

6. У статті 14:

пункт 17 виключити;

доповнити пунктами 19—21 такого змісту:

«19) облаштування військових комісаріатів (територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки) та їх всебічне забезпечення (за рахунок джерел, визначених пунктом 10 статті 11 цього Закону);

20) будівництво автотранспортної магістралі через р. Дніпро у м. Запоріжжі (автомобільна дорога загального користування державного значення Н-08 Бориспіль — Дніпро — Запоріжжя (через м. Кременчук) — Маріуполь «Під'їзд до о. Хортиця (автотранспортна магістраль через р. Дніпро у м. Запоріжжі)» (за рахунок джерел, визначених пунктом 10 статті 11 цього Закону);

21) розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення (за рахунок джерел, визначених пунктом 10 статті 11 цього Закону)».

7. У статті 22 цифри «2801540» замінити цифрами «1201140».

8. У статті 24:

в абзаці третьому цифри «523.491,7» замінити цифрами «451.194,4»;

в абзаці шостому цифри «1.000.000» замінити цифрами «878.645,5».

9. У статті 30 слова і цифри «капітальний ремонт мереж зовнішнього освітлення міста Києва із заміною ртутних та натрієвих світильників на світлодіодні світильники (але не більше 700.000 тис. гривень), об'єктів інженерної і транспортної інфраструктури (але не більше 2.500.000 тис. гривень)» виключити.

10. У статті 34 слова «Міністерства економічного розвитку і торгівлі України» замінити словами «Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України».

11. Статті 27 і 35 виключити.

12. Доповнити статтею 36 такого змісту:

«Стаття 36. Кабінету Міністрів України, керуючись положеннями частини шостої статті 23 Бюджетного кодексу України, врегулювати питання про передачу бюджетних призначень від одного головного розпорядника коштів державного бюджету до іншого головного розпорядника коштів державного бюджету за бюджетними програмами, закріпленими за відповідальними виконавцями бюджетних програм (головними розпорядниками коштів державного бюджету), щодо яких за рішеннями Кабінету Міністрів України внесені зміни до схеми спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінету Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України».

13. У розділі «Прикінцеві положення»:

в абзаці другому пункту 3 слова «Бюджетного кодексу України» замінити словами і цифрами «та пункту 42 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України»;

пункти 18 і 19 виключити;

доповнити пунктом 24 такого змісту:

«24. Установити, що на кінець 2019 року, як виняток з положень частини дванадцятої статті 23 та частин першої і другої статті 57 Бюджетного кодексу України:

залишки коштів за субвенцією з державного бюджету місцевим бюджетам на реалізацію заходів, спрямованих на розвиток системи охорони здоров'я у сільській місцевості, наданою у 2017 році за рахунок спеціального фонду державного бюджету та у 2018 і 2019 роках за рахунок загального фонду державного бюджету, зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів для здійснення відповідних витрат у 2020 році з урахуванням їх цільового призначення;

залишки коштів за субвенцією з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій зберігаються на рахунках загального фонду відповідних місцевих бюджетів для здійснення відповідних витрат у 2020 році з урахуванням їх цільового призначення».

14. Внести зміни до додатків №№ 1—4, № 7 та № 9 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» відповідно до додатків №№ 1—6 до цього Закону, виклавши додаток № 9 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» у новій редакції.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що на виконання цього Закону Міністерство фінансів України вносить зміни до розпису Державного бюджету України на 2019 рік з одночасним відображенням внесених змін до бюджетних призначень згідно з рішеннями Кабінету Міністрів України, прийнятими відповідно до статті 31 Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік», частин шостої, восьмої та п'ятнадцятої статті 23 та частини другої статті 24 Бюджетного кодексу України до набрання чинності цим Законом, за головними розпорядниками коштів державного бюджету (відповідальними виконавцями бюджетних програм) — центральними органами виконавчої влади, які за рішенням Кабінету Міністрів України змінюють своє найменування, утворюються та/або реорганізовуються чи ліквідовуються.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
31 жовтня 2019 року
№ 265-ІХ

Додаток № 1 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік»

Зміни до додатка № 1 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» «Доходи Державного бюджету України на 2019 рік» (тис. грн)

Код	Найменування згідно з класифікацією доходів бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
	Разом доходів:	1 007 303 177,9	908 391 357,7	98 911 820,2
	Всього доходів (без урахування міжбюджетних трансфертів)	1 000 484 054,2	901 572 234,0	98 911 820,2
10000000	Податкові надходження	840 597 280,7	787 710 899,4	52 886 381,3
14000000	Внутрішні податки на товари та послуги	546 077 466,0	500 789 966,0	45 287 500,0
14070000	Податок на додану вартість з ввезених на митну територію України товарів	321 244 000,0	320 714 000,0	530 000,0
15000000	Податки на міжнародну торгівлю та зовнішні операції	30 482 000,0	24 357 500,0	6 124 500,0
15010000	Ввізне мито	29 745 000,0	23 620 500,0	6 124 500,0
15020000	Вивізне мито	737 000,0	737 000,0	
20000000	Неподаткові надходження	155 382 046,5	112 484 240,7	42 897 805,8
21000000	Доходи від власності та підприємницької діяльності	95 384 551,7	94 926 440,1	458 111,6
21080000	Інші надходження	2 912 358,7	2 454 247,1	458 111,6
22000000	Адміністративні збори та платежі, доходи від некомерційної господарської діяльності	9 540 208,2	4 719 633,5	4 820 574,7
22110000	Єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України	1 122 000,0	1 122 000,0	
22200000	Плата за виконання митних формальностей органами доходів і зборів поза місцем розташування цих органів або поза робочим часом, установленим для них	101 000,0	101 000,0	
25000000	Власні надходження бюджетних установ	33 691 158,7		33 691 158,7
25020000	Інші джерела власних надходжень бюджетних установ	279 135,6		279 135,6
40000000	Офіційні трансферти	1 541 911,8	1 338 161,8	203 750,0
42000000	Від Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ	1 541 911,8	1 338 161,8	203 750,0
42030000	Надходження в рамках програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ	918 750,0	735 000,0	183 750,0
42030100	Надходження в рамках програм секторальної бюджетної підтримки Європейського Союзу	183 750,0		183 750,0
50000000	Цільові фонди	1 727 489,1		1 727 489,1
50080000	Надходження до цільового фонду для забезпечення оборони і безпеки держави	1 560 105,5		1 560 105,5

50080100	Конфісковані кошти та кошти, отримані від реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду за вчинення корупційного та пов'язаного з корупцією правопорушення	1 560 105,5	1 560 105,5
----------	--	-------------	-------------

		Додаток № 2 до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік»		
Зміни до додатка № 2 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» «Фінансування Державного бюджету України на 2019 рік»		(тис. грн)		

Код	Найменування згідно з класифікацією фінансування бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
	Загальне фінансування	91 134 320,0	69 617 200,0	21 517 120,0
400000	Фінансування за борговими операціями	74 823 465,1	52 517 200,0	22 306 265,1
401000	Запозичення	347 070 613,8	324 764 348,7	22 306 265,1
401200	Зовнішні запозичення	145 051 265,1	122 745 000,0	22 306 265,1

Із додатками 3—6 можна ознайомитися на сайті «УК»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 жовтня 2019 р. № 908
Київ

Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

Відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, що додаються.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 жовтня 2019 р. № 908

КРИТЕРІЙ

за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

1. До критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Держпродспожислужбою, належать:

кількість порушень вимог Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2018 р. № 808 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 80, ст. 2680), які сталися з дня отримання ліцензії, але не більше ніж за два роки, що передують плановому періоду;

наявність системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам.

2. Ризики настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів визначено в додатку 1.

3. Перелік критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів, їх показники та кількість балів за кожним показником визначено в додатку 2.

4. Віднесення суб'єкта господарювання до високого, середнього або незначного ступеня ризику здійснюється з урахуванням суми балів, нарахованих за всіма критеріями, визначеними в додатку 2, за такою шкалою:

від 41 до 100 балів — до високого ступеня ризику;

від 21 до 40 балів — до середнього ступеня ризику;

від 0 до 20 балів — до незначного ступеня ризику.

5. Планові заходи державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання з виробництва ветеринарних препаратів здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику — не частіше одного разу на два роки;

із середнім ступенем ризику — не частіше одного разу на три роки;

з незначним ступенем ризику — не частіше одного разу на п'ять років.

6. У разі коли за результатами останнього планового заходу державного нагляду (контролю) у суб'єктів господарювання, віднесених до середнього та незначного ступенів ризику, не виявлено суттєвих порушень вимог законодавства з виробництва ветеринарних препаратів, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо таких суб'єктів господарювання проводиться не раніше ніж через період часу, встановлений для відповідного ступеня ризику, збільшений у 2 рази.

Додаток 1 до критеріїв

РИЗИКИ настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів			
Цілі державного нагляду (контролю) (код)	Ризик настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності		Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)
	подія, що містить ризик настання негативних наслідків	негативний наслідок	

1. Життя та здоров'я людини (01)	неотримання технологічних вимог щодо провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів виробництва ветеринарного препарату, період виведення якого з організму тварини не гарантує безпечності відповідного харчового продукту тваринного походження	смерть людини шкода, завдана здоров'ю людини смерть людини шкода, завдана здоров'ю людини	кількість порушень вимог Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2018 р. № 808 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 80, ст. 2680), які сталися з дня отримання ліцензії, але не більше ніж за два роки, що передують плановому періоду (далі — Ліцензійні умови)
----------------------------------	---	---	--

2. Належна якість продукції, робіт та послуг (немайнові бла-га) (02)	виробництво ветеринарного препарату неналежної якості	загибель тварини шкода, завдана здоров'ю тварини моральна шкода, завдана споживачу продукції	кількість порушень вимог Ліцензійних умов наявність системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам
--	---	--	---

3. Належна якість продукції, робіт та послуг (майнові бла-га) (03)	виробництво ветеринарного препарату неналежної якості	збитки, завдані покупцю ветеринарного препарату збитки, завдані споживачу продукції	кількість порушень вимог Ліцензійних умов наявність системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам
--	---	---	---

4. Інші суспільні інтереси (06)	спалах масових хвороб тварин через застосування ветеринарного препарату неналежної якості	витрати державного бюджету на ліквідацію наслідків небезпечної події ті продукції, що відповідає міжнародним стандартам	кількість порушень вимог Ліцензійних умов наявність системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам
---------------------------------	---	---	---

Додаток 2 до критеріїв

ПЕРЕЛІК критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів, їх показники та кількість балів за кожним показником		
Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)	Показники критеріїв	Кількість балів

1. Кількість порушень вимог Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних препаратів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2018 р. № 808 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 80, ст. 2680), які сталися з дня отримання ліцензії, але не більше ніж за два роки, що передують плановому періоду	три і більше порушень	25
2. Наявність системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	одне — два порушення	16

3. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0
4. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0

5. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0
6. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0

7. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0
8. Відсутність порушень вимог Ліцензійних умов наявності системи забезпечення якості продукції, що відповідає міжнародним стандартам	відсутні порушення	0

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 листопада 2019 р. № 911
Київ

Деякі питання Національної комісії
зі стандартів державної мови

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Утворити Національну комісію зі стандартів державної мови як центральний орган виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовує та координує Кабінет Міністрів України через Міністра освіти і науки.
2. Затвердити Положення про Національну комісію зі стандартів державної мови, що додається.
3. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
4. Міністерству освіти і науки разом з Фондом державного майна внести в установленому порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо розміщення Національної комісії зі стандартів державної мови.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 листопада 2019 р. № 911

ПОЛОЖЕННЯ

про Національну комісію зі стандартів державної мови

1. Національна комісія зі стандартів державної мови (далі — Комісія) є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовує та координує Кабінет Міністрів України через Міністра освіти і науки (далі — Міністр).
2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією України, Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної», іншими законами, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.
3. Завданням Комісії є збереження та розвиток державної мови через встановлення стандартів державної мови і методів перевіряння рівня володіння державною мовою, необхідного для набуття громадянства України чи зайняття визначених законами посад.
4. Комісія під час напрацювання стандартів української термінології в різних галузях сприяє застосуванню українських слів, словосполучень і термінів замість іношомовних.
4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:
 - 1) напрацює з урахуванням пропозицій та висновків Інституту української мови Національної академії наук, інших наукових та освітніх установ і затверджує стандарти державної мови, зокрема: правовис української мови та зміни до нього; українську термінологію, зокрема правничу та медичну; стандарти транскрибування і транслітерації;
 - 2) розробляє і затверджує Класифікацію рівнів володіння державною мовою з урахуванням рекомендацій Ради Європи з мовної освіти (CEFR);
 - 3) визначає і затверджує вимоги до рівнів володіння державною мовою для набуття громадянства України;
 - 4) встановлює і затверджує вимоги до рівнів володіння державною мовою особами, визначеними статтею 9 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»;
 - 5) затверджує порядок перевірки рівня володіння державною мовою;
 - 6) розробляє та подає у встановленому законом порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проект Порядку проведення іспитів з метою перевірки рівня володіння державною мовою;
 - 7) затверджує завдання для проведення іспиту на рівень володіння державною мовою;
 - 8) організовує та проводить іспити для визначення рівня володіння державною мовою або призначає спеціально уповноважені державою установи (організації), які проводять іспити. Комісія своїм рішенням може делегувати повноваження з проведення іспиту на рівень володіння державною мовою та/або з перевірки та оцінювання результатів іспиту спеціально уповноваженій державою установі (організації), що проводить зовнішнє незалежне оцінювання відповідно до Закону України «Про освіту». Результати такого іспиту можуть бути оскаржені до Комісії відповідно до частини дев'ятої статті 48 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»;
 - 9) затверджує порядок оскарження результатів іспиту та розгляду скарг;
 - 10) затверджує форму державного сертифіката про рівень володіння державною мовою;
 - 11) видає державні сертифікати про рівень володіння державною мовою;

- 12) розробляє та подає у встановленому законом порядку на розгляд і затвердження Кабінету Міністрів України порядок ведення Реєстру державних сертифікатів про рівень володіння державною мовою;
- 13) веде Реєстр державних сертифікатів про рівень володіння державною мовою та є його адміністратором;
- 14) встановлює порядок видачі засвідчених копій виконаних іспитових робіт;
- 15) подає в установленому законом порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо внесення змін до законодавства, пов'язані із забезпеченням дотримання стандартів державної мови;
- 16) приймає з підстав, визначених Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної», рішення про подання позову до суду щодо анулювання державного сертифіката про рівень володіння державною мовою;
- 17) здійснює інші повноваження, визначені Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».
5. Комісія з метою організації своєї діяльності:
 - 1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контролю за їх здійсненням в апараті Комісії;
 - 2) організовує планово-фінансову роботу в апараті Комісії, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;
 - 3) забезпечує ефективне і цільове використання бюджетних коштів;
 - 4) організовує ведення діловодства та архівне зберігання документів відповідно до встановлених правил;
 - 5) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань з мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;
 - 6) оприлюднює інформацію про діяльність Комісії, зокрема через засоби масової інформації, а також на своєму офіційному веб-сайті.
6. Комісія для виконання покладених на неї завдань має право:
 - 1) залучати в установленому порядку до виконання окремих робіт, участі у вивченні та розгляді окремих питань вчених і фахівців, працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, закладів освіти, підприємств, установ і організацій (за погодженням з їх керівниками), науковців, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою);
 - 2) одержувати безоплатно від державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію, документи і матеріали;
 - 3) скликати наради, утворювати комісії та робочі групи, проводити наукові конференції, семінари з питань, що належать до її компетенції;
 - 4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами.
7. Комісія в межах повноважень, передбачених законом, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, наказів МОН приймає рішення, організовує та контролює їх виконання.
- Рішення Комісії, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, видаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».
- Рішення Комісії нормативно-правового змісту підлягають державній реєстрації в установленому законодавством порядку.
- Рішення Комісії, видані в межах її повноважень, є обов'язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, місцевими держадміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями незалежно від форми власності та громадянами.
8. Керівником Комісії є її Голова. Голову обирає Комісія з числа своїх членів. Одна і та сама особа може бути Головою Комісії не більше ніж два строки поспіль. Порядок виборів Голови Комісії визначається на засіданні Комісії шляхом голосування.
 1. Голова Комісії:
 - 1) представляє Комісію у зносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями;
 - 2) скликає засідання Комісії та головує на них;
 - 3) підписує протоколи засідань Комісії;
 - 4) підписує рішення Комісії;
 - 5) вносить на підставі рішень Комісії на розгляд Міністра пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері освіти з питань, що належать до компетенції Комісії, зокрема розроблені Комісією проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, наказів МОН, а також позицію щодо проектів, розробниками яких є інші міністерства;
 - 6) подає Міністрові для затвердження плани роботи Комісії;
 - 7) забезпечує виконання Комісією наказів МОН та доручень Міністра з питань, що належать до компетенції Комісії;

- 8) звітує перед Міністром про виконання планів роботи Комісії та покладених на неї завдань;
- 9) вносить в установленому порядку подання щодо представлення державних службовців та працівників апарату Комісії до відзначення державними нагородами;
- 10) скликає та проводить наради та робочі зустрічі з питань, що належать до компетенції Комісії;
- 11) здійснює інші повноваження, визначені законом.
10. У разі відсутності Голови Комісії або тимчасової неможливості здійснення ним своїх повноважень його повноваження здійснює заступник Голови Комісії або визначений ним член Комісії.
- Заступник Голови Комісії обирається з числа членів Комісії.
- Порядок виборів заступника Голови Комісії визначається рішенням Комісії шляхом голосування.
- Строк повноважень заступника Голови Комісії визначається рішенням Комісії в межах строку повноважень Комісії.
11. Організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Комісії здійснює її апарат.
- Положення про апарат Комісії та його структуру, а також положення про самостійні структурні підрозділи апарату затверджує Комісія.
- Граничну чисельність працівників апарату Комісії затверджує Кабінет Міністрів України за поданням Голови Комісії.
- Керівника апарату та його заступників призначає на посаду та звільняє з посади Комісія.
- Штатний розпис та кошторис апарату Комісії затверджує Комісія за погодженням з Мініном.
12. Комісія працює у формі засідань. Засідання Комісії скликає Голова Комісії за власною ініціативою або на вимогу не менше ніж трьох членів Комісії. Комісія проводить свої засідання не рідше ніж двічі на місяць.
- Якщо Голова Комісії на вимогу її членів не скликав засідання Комісії протягом двох днів з моменту висловлення вимоги, такі члени Комісії скликають її засідання самостійно, належно повідомивши про це іншим членам Комісії.
- Порядок проведення засідань Комісії визначається регламентом, який затверджується більшістю голосів членів Комісії та не може суперечити Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».
- Засідання Комісії є повноважним, якщо на ньому присутня більше ніж половина членів від її складу, визначеного Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».
- Рішення Комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосували не менше п'яти її членів.
- Члени Комісії в період між засіданнями здійснюють повноваження відповідно до рішення Комісії.
- Рішення Комісії є обов'язковими до виконання на всій території України і можуть бути оскаржені в судовому порядку.
13. Для підготовки рекомендацій щодо виконання завдань Комісії може утворюватися колегія як її консультативно-дорадчий орган.
- Періодичність проведення засідань колегії визначається рішенням Комісії.
- Рішення колегії оформляється протоколом.
- Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом прийняття Комісією відповідного рішення.
- Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності при Комісії можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.
14. Комісія є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, майно, власні бланки.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 6 листопада 2019 р. № 911

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. Додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399 «Про встановлення ліміту легкових автомобілів, що обслуговують органи виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 246; 2014 р., № 28, ст. 793) доповнити такою позицією:

«Національна комісія зі стандартів державної мови 1».
2. Додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 29, ст. 814; 2015 р., № 86, ст. 2882) доповнити такою позицією:

«Національна комісія зі стандартів державної мови 29 29».

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

Оголошення № 286/5/6883-НЕР
про проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на умовах пайової участі та на вторинному ринку в регіонах України

1. Замовник:
1.1. найменування: Міністерство оборони України;
1.2. ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00034022;
1.3. місцезнаходження: Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168.

2. Опис предмета конкурсу:
2.1. найменування предмета закупівлі: закупівля квартир на умовах пайової участі та на вторинному ринку в регіонах України;
2.2. лоти:
лот 1 — м. Коломия Івано-Франківської області, до 10 квартир;
лот 2 — м. Первомайськ Миколаївської області, до 10 квартир; лот 3 — м. Бахмут (Артемівськ) Донецької області, до 20 квартир; лот 4 — м. Глухів Сумської області, до 5 квартир; лот 5 — м. Бердянськ Запорізької області, до 10 квартир.

3. Адреса веб-сайту, на якому Замовником розміщується інформація про конкурс: www.mil.gov.ua, розділ «Державні закупівлі» — Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир.

4. Термін передачі квартир:
на умовах пайової участі — до 20.12.2019 (термін проведення оподаткування у квартирах — до 15.04.2020);
на вторинному ринку — до 20.12.2019;
термін дії договорів:
на умовах пайової участі — до 30.06.2020;
на вторинному ринку — до 30.12.2019.

5. Подання і розкриття конкурсних пропозицій:
5.1. місце: пр-т Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, Департамент державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України, 2 поверх;

5.2. подання: термін — до 12:00 22.11.2019, кімната 207;
5.3. розкриття: час і дата — о 14:30 22.11.2019, кімната 227.

6. Строк дії конкурсних пропозицій: 90 календарних днів.

7. Посадові особи Замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками: Ядвіжин Олег Миколайович, Тимошенко Олена Леонідівна, тел/факс (044) 4547459, ddz7@ukr.net, Довбик Наталія Миколаївна, тел. (044) 2711260, Шляхова Оксана Валеріївна, тел. (044) 2711202.

СУДОВА ПОВІСТКА
про виклик до суду у кримінальному провадженні

Южноукраїнський міський суд Миколаївської області викликає в судові засідання **20.11.2019р.10-00год.25.11.2019р.10-00год.28.11.2019р.10-00 год.** обвинуваченого **Тофана Сергія Сергійовича, 13.07.1983 року народження**, зареєстрованого за адресою: с. Воеводське Арбузинського району Миколаївської області, вул. Набережна, буд. 103, який мешкав за адресою: м. Южноукраїнськ Миколаївської області, вул. Дружби народів, 6/18, для участі у провадженні розгляду кримінального провадження № 486/939/16-к по обвинуваченню Тофана Сергія Сергійовича у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 191, ч. 1 ст. 209, ч. 3 ст. 358, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 ККУ. Розгляд кримінального провадження відбудеться в приміщенні Южноукраїнського міського суду за адресою: вул. Дружби народів, 3-«А», **головуючим суддею Савиним О. І.**

Вам необхідно з'явитися на вказані дати та час для участі у розгляді даної справи.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення до суду.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно статті 138 КПК України:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття за викликом суду:
Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Кличнікова Володимира Миколайовича як обвинуваченого на 09 год. 35 хв. 22 листопада 2019 року у справі за обвинуваченням Кличнікова Володимира Миколайовича, 24.08.1964 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 24.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бірса О. В.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Іллічова Миколу Миколайовича як обвинуваченого на 12 год. 00 хв. 25 листопада 2019 року у справі за обвинуваченням Іллічова Миколи Миколайовича, 09.09.1980 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 24.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бірса О. В.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду
Дарницький районний суд м. Києва повідомляє, що 25.11.2019 року о 10 год. 00 хв. буде проводитися підготовче судово засідання у кримінальному провадженні № 42016020420000057 по обвинуваченню Бахура Олександра Григоровича, 20.05.1972 р. н., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України. В судове засідання викликається обвинувачений Бахур Олександр Григорович.

Справу розглядає колегія суддів у складі **головуючого судді Скуби А. В., суддів Домарєєва О. В., Щасної Т. В.** Адреса суду: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13 каб. 17. Адреса для листування: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-А.

Повістка про виклик підозрюваних при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження
Обвинувачений Золотарьов Микола Анатолійович, який народився 25 квітня 1990 року, зареєстрований за адресою: Одеська область, м. Болград, вул. 25 серпня, 226, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликається в судово засідання, яке відбудеться 19.11.2019 року о 10 годині 30 хвилин в залі судових засідань №131 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Суддя Іванов В. В.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Протокол засідання Конкурсної комісії з відбору на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції

8 листопада 2019 р. №1

ОГОЛОШЕННЯ

про умови та строки проведення конкурсу з відбору на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції

Відповідно до статті 6 Закону України «Про запобігання корупції» Конкурсна комісія з відбору на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції (далі — Конкурсна комісія) оголошує відкритий конкурсний відбір на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції (далі — Конкурс).

Головою Національного агентства з питань запобігання корупції може бути громадянин України, не молодший тридцяти років, який має вищу освіту, володіє державною мовою, є добросовісним і компетентним, здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

Вищою освітою вважається освіта, здобута в Україні (або на території колишнього СРСР до 1 грудня 1991 року) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища освіта за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах.

На посаду Голови Національного агентства, його заступника не може бути призначена особа, яка:

1) за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

2) має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи);

3) притягалася на підставі обвинувального вироку, який набрав законної сили, до кримінальної відповідальності за вчинення корупційного злочину або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) позбавлена права відповідно до вироку суду, що набрав законної сили, займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або обійматися певні посади;

5) протягом двох років до подання заяви на участь у конкурсі на зайняття цієї посади входила до складу керівних органів політичної партії або перебувала у трудових чи інших договірних відносинах з політичною партією;

6) не подала відповідно до цього Закону декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік;

7) не пройшла спеціальну перевірку або не надала згоди на її проведення.

Особа, яка претендує на участь у Конкурсі, подає у визначений в цьому оголошенні строк такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі з наданням згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» та на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» (Додаток 1);

2) автобіографію, що містить: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (у тому числі на виборних посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією протягом двох років, що передують дню подання заяви (незалежно від тривалості таких відносин), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості, накладення на особу адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією (в друкованому вигляді з використанням шаблону з Додатку 2);

3) мотиваційний лист, у якому особа викладає свої мотиви обрання на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції та своє бачення можливої майбутньої діяльності на цій посаді;

4) копію декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2018 рік та посилання на відповідну сторінку Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

5) копію паспорта громадянина України (всі заповнені сторінки);

6) копії документів про вищу освіту (диплом), вчені звання та наукові ступені;

7) медичну довідку (сертифікат) про стан здоров'я за формою, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України, щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних та наркологічних закладах охорони здоров'я;

8) довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);

9) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

10) перелік із зазначенням усіх поданих документів (опис вкладення). Вимоги до оформлення мотиваційного листа:

- обсяг до 2 друкованих сторінок;

- шрифт Arial, кегль — 14, міжрядковий інтервал — 1;

- відступи: від лівого краю аркуша — 30 мм, від верхнього та нижнього — 20 мм, від правого — 10 мм.

Особи можуть подати додаткові документи, що підтверджують їх ділові та моральні якості, професійний рівень.

До документів додається оптичний диск або USB-носіє із скан-копіями (електронними варіантами) всіх поданих документів, а автобіографія, додатково (окрім скан-копії), оригінальним файлом (Microsoft Word, Open Document Format).

Вимоги до скан-копій документів:

- кожний із перелічених документів подається окремим файлом;

- назва кожного файлу має складатися з назви документа (не більше двох слів) та прізвища кандидата. Наприклад, «Заява Петренко», «Мотиваційний лист Ковальчук»;

- у форматі PDF (Portable Document Format).

Всі копії документів мають бути засвідчені особисто кандидатом. На копіях проставляється відмітка «З оригіналом згідно», особистий підпис кандидата, його ініціали та прізвище, дата засвідчення копії.

Копії документів (паперовий та електронний варіант) мають бути якісними (з чітким зображенням).

Документи від осіб, які претендують на участь у Конкурсі, приймаються:

Додаток 1

Конкурсній комісії з відбору на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції

(прізвище, ім'я та по батькові особи)
адреса для направлення поштової кореспонденції:

паспорт: серія _____ № _____,
виданий _____,

реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті) _____

Номер контактного мобільного телефону _____

Адреса електронної пошти _____

Заява

Прошу допустити мене до участі у конкурсному відборі на зайняття посади Голови Національного агентства з питань запобігання корупції.

Відповідно до Закону України «Про захист персональних даних», надаю згоду на обробку моїх персональних даних з метою проведення конкурсного відбору на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції згідно із Законом України «Про запобігання корупції».

Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» даю згоду на проведення спеціальної перевірки відомостей щодо мене, у тому числі відомостей, поданих особисто.

«____» _____ 20____ р. _____
(підпис)

Додаток 2

АВТОБІОГРАФІЯ

кандидата на посаду Голови Національного агентства з питань запобігання корупції

Прізвище	
Ім'я	
По батькові	
Число, місяць, рік народження	
Місце народження	
Громадянство	
Відомості про освіту	
Відомості про науковий ступінь і вчене звання	
Відомості про трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи	
Відомості про громадську роботу (у тому числі на виборних посадах)	
Відомості про членство у політичних партіях (у тому числі в минулому)	
Наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією, входження до керівних органів політичної партії протягом двох років, що передують дню подання заяви (незалежно від тривалості таких відносин)	
Контактний номер телефону	
Адреса електронної пошти	
Відомості про наявність чи відсутність судимості	
Відомості про накладення на особу адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією	

Повістка про виклик обвинуваченої при здійсненні спеціального судового провадження

Обвинувачена Ніколенко Вікторія Петрівна, 12.10.1977 року народження, викликається о 09:30 годині 18 листопада 2019 року до Куп'янського міськрайонного суду Харківської області за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. 1-го Травня, 27-а, для проведення підготовчого судового засідання у провадженні № 1-кп/628/183/19 справа № 628/165/17. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 223 КПК України.

Суддя Шиховцова А. О.

На підставі ст. ст. 133, 135 КПК України, Аксьонову Павлу Сергійовичу, 12.05.1957 року народження, уродженцю м. Москви Російської Федерації, місце реєстрації: вул. Аверкіна, 4, кв. 6, м. Ялта, АР Крим, необхідно з'явитися 14 листопада 2019 року о 09 годині 00 хвилин до прокурора відділу прокуратури Автономної Республіки Крим Василенко О. М. за адресою: м. Київ, вул. Ділова, 24, для участі у провадженні допиту як підозрюваному та інших слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 42017160690000078 від 25.05.2017, за ч. 1 ст. 438 КК України.

На підставі ст. ст. 133, 135 КПК України, Аксьонову Павлу Сергійовичу, 12.05.1957 року народження, уродженцю м. Москви Російської Федерації, місце реєстрації: вул. Аверкіна, 4, кв. 6, м. Ялта, АР Крим, необхідно з'явитися 15 листопада 2019 року о 09 годині 00 хвилин до прокурора відділу прокуратури Автономної Республіки Крим Василенко О. М. за адресою: м. Київ, вул. Ділова, 24, для участі у провадженні допиту в якості підозрюваного та інших слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 42017160690000078 від 25.05.2017, за ч. 1 ст. 438 КК України.

Київський апеляційний суд повідомляє Рижову Ірину Володимирівну, що розгляд апеляційної скарги захисника обвинуваченої Рижової І. В. Тимашова А. С. на вирок Святошинського районного суду м. Києва від 11 липня 2019 року щодо Рижової Ірини Володимирівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, відкладено на 10 годину 18 грудня 2019 року в приміщенні Київського апеляційного суду за адресою: м. Київ, вул. Солом'янська, 2-а

Суддя В. Б. Зіміна

Втрачене свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія KB № 15990-446 «Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка», засновником якого є Луганський державний університет внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка, видане 20.11.2008 року, **вважати недійсним.**

Головне управління ДСНС України в Одеській області 11 грудня 2019 року оголошує конкурс з визначення переможця будівництва житла для осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту та членів їхніх сімей на земельній ділянці за адресою: Одеська обл., м. Чорноморську, вул. Віталія Шума, 6-Б.

З інформацією про умови проведення конкурсу можна ознайомитись в рубриці «Фінансово-господарська діяльність» на офіційних веб-порталах — odesa.dsns.gov.ua та www.dsns.gov.ua

Науково-технічний концерн «Інститут проблем машинобудування» НАН України (ідентифікаційний код 31063720) повідомляє, що Постановою № 265 від 30.10.2019 року Бюро Президії Національної академії наук України прийнято рішення про припинення діяльності юридичної особи шляхом її ліквідації.

Кредитори можуть заявити свої письмові вимоги протягом двох місяців з дня опублікування цього повідомлення про прийняття рішення про припинення діяльності юридичної особи в результаті ліквідації. Письмові вимоги приймають за адресою: 61046, м. Харків, вул. Пожарського, 2/10.

Повістка про виклик обвинуваченого

Куп'янський міськрайонний суд Харківської області викликає як обвинуваченого Рудіка Павла Миколайовича, 29.04.1965 р.н., який мешкав за адресою: Харківська область, смт Дворічна, вулиця Заводська, будинок № 33, для розгляду кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12014220370000485 від 26.03.2014 року за п.13 ч.2 ст. 115 КК України та повідомляє, що судове засідання відбудеться 20.11.2019 року о 09.00 год. у приміщенні № 1 Куп'янського міськрайонного суду Харківської області за адресою: Харківська область, місто Куп'янськ, вулиця 1-го Травня, 27-А. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 223 КПК України. У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя О. О. Волчек

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачений Нікітін Олексій Олександрович, 19.09.1976 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судові засідання на 14 год. 00 хв. 19 листопада 2019 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 203, **головуючий суддя Піндрак О. О., судді Антонок О. В., Трембач О. Л.**, конт. тел. (0382) 76-28-40) для проведення судового розгляду у кримінальному провадженні № 2201524000000042 про обвинувачення Нікітіна Олексія Олександровича за ч. 1 ст. 258¹ КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в підготовче судове засідання як обвинувачену Ліхалат Наталію Олександрівну, зареєстровану за адресою: кв. Мирний, буд.19, кв. 12, м. Луганськ по кримінальній справі № 409/2566/19 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Підготовче судове засідання відбудеться 20.11.2019 року о 13:30 год. у залі Білокуракинського районного суду Луганської області, за адресою: 92200, Луганська область, Білокуракинський район, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

У разі неявки, суд розглядатиме справу без участі обвинуваченої, на підставі ст.297-1 КПК України.

Головуючий суддя Максименко О. Ю.

Телефони відділу реклами: (044) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Краматорську працює пізнавальна археологічна виставка

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

СИВА МИНУВШИНА. «Людина у просторі степу. Епоха каменю. Епоха бронзи». Погодьтеся, сама назва археологічної виставки, яку відкрито у Донецькому обласному краєзнавчому музеї, змушує жителів Краматорська і гостей міста знайти час, щоб відгукнутися на запрошення і більше дізнатися про давнє минуле свого краю. А ті, хто вже встиг побувати в музеї, нітрохи не шкодують: серед експонатів можна побачити керамічний посуд, бронзові знаряддя праці та прикраси, які наші предки використовували кілька тисяч років тому.

Особливу увагу привертають знахідки археологів, які підтверджують існування гірничо-металургійного центру, що працював не на місці сучасних металургійних промислових велетів Донеччини, а поблизу Бахмута. Не оминають відвідувачі й зібрання різноманітних палеонтологічних експонатів, серед яких щелепа тодішнього гігантського аборигена цих степів — волохатого мамонта.

За словами вченого секретаря обласного краєзнавчого му-

На виставці можна дізнатися про велику кількість цікавих знахідок археологів

зею Дмитра Білька, виставку організували з огляду на велику кількість цікавих знахідок, що стосуються цієї епохи, які останнім часом археологи виявили, працюючи в полі. Співробітники закладу вирішили поєднати давню й нинішню епохи, за-

пропонувавши відвідувачам сучасні технології, завдяки яким є змога зазирнути в давнє минуле. Наприклад, можна скористатися планшетами з навушниками і переглянути й послухати пізнавальні ролики про оброблення каменю в епоху палео-

літу чи про роботу давніх металургів поблизу нинішнього Бахмута. Виявляється, вони вели цей промисел задовго до того, як сюди, в безлюдний степ, приїхав британський підприємець Джон Юз і збудував тут металургійний завод.

Українському університету — технічну допомогу Японії

Валентин
ОБРАМБАЛЬСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

СПІВПРАЦЯ. На базі Українського науково-дослідного інституту сільськогосподарської радіології Національного університету біоресурсів і природокористування України відкрито аналітичний комплекс — сучасний мас-спектрометр ICP-MS. Це прилад, який дає змогу виконувати аналіз елементного та ізотопного складу зокрема трансуранових елементів, які в майбутньому становитимуть найбільшу загрозу в Чорнобильській зоні відчуження у зв'язку з їх періодом напіврозпаду десятки тисяч років, продукції АПК, об'єктів навколишнього середовища навіть у надзвичайно малій концентрації. За допомогою цього приладу можна розв'язати багато складних та рутинних наукових і аналітичних завдань.

Обладнання для університету — складова міжнародного проекту співпраці «Покращення радіаційного контролю навколишнього середовища та законодавчої бази в Україні для екологічної реабілітації радіоактивно забруднених територій», який фінансує Японське агентство міжнародного співробітництва від імені уряду Японії за державною науково-технічною програмою SATREPS.

Для передачі мас-спектрометра до Києва прибула японська делегація із представників департаменту закордонних справ Японського

Японська делегація передала спектрометр ректору НУБіП України Станіславу Ніколаєнку

Такий вигляд має сучасний мас-спектрометр ICP-MS, який працюватиме на потреби України

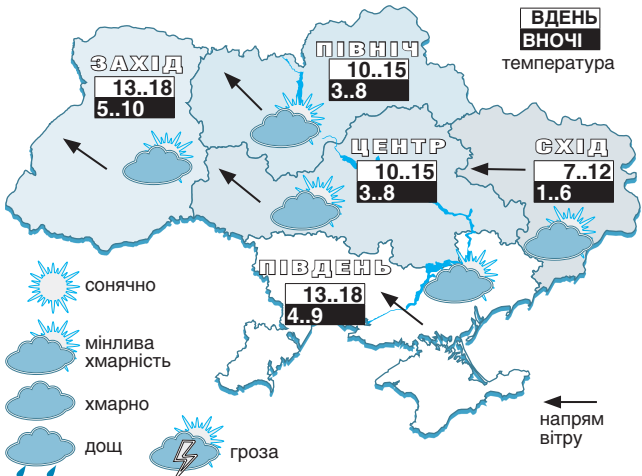
агентства з науки і технологій, вчених університетів Фукусіма та Цукуба, з якими університет підписав меморандуми про співпрацю.

До цього проекту залучено провідні науково-дослідні установи України та Японії, які беруть активну участь у ліквідації наслідків радіаційних аварій у Чорнобилі й Фукусімі. І серед них вагоме слово належить науковцям України. Ефективність роботи засвідчує те, що його дані використав Науковий комітет ООН з дії атомної радіації для уточнення оцінок палива, викинутого з реактора Чорнобильської АЕС.

— Наш університет бере участь у всіх напрямках робіт, для реалізації яких призначено мас-спектрометр ICP-MS та відповідне лабораторне обладнання, — зауважує ректор НУБіП України Станіслав Ніколаєнко. — Трохи раніше ми отримали обладнання для оцінок біомаси в лісах, поведінки радіонуклідів у навколишньому середовищі. А наступного року плануємо надходження обладнання для ідентифікації гарячих частинок.

Український НДІ сільськогосподарської радіології розпочав тісну співпрацю з японськими вченими відразу після аварії на АЕС Фукусіма-1 — із квітня 2011 року. З 2014-го в Інституті радіоактивності навколишнього середовища університету Фукусіма працюють дослідники з НУБіП України Василь Йощенко і Олена Паренюк.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 13 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+3 +8	+10 +15	Черкаська	+2 +7	+10 +15
Житомирська	+4 +9	+10 +15	Кіровоградська	+3 +8	+10 +15
Чернігівська	+2 +7	+9 +14	Полтавська	+2 +7	+9 +14
Сумська	+1 +6	+7 +12	Дніпропетровська	+2 +7	+10 +15
Закарпатська	+7 +12	+11 +16	Одеська	+6 +11	+14 +19
Рівненська	+5 +10	+11 +16	Миколаївська	+4 +9	+13 +18
Львівська	+5 +10	+12 +17	Херсонська	+5 +10	+13 +18
Івано-Франківська	+5 +10	+13 +18	Запорізька	+3 +8	+11 +16
Волинська	+5 +10	+11 +16	Харківська	+1 +6	+7 +12
Хмельницька	+5 +10	+13 +18	Донецька	+3 +8	+8 +13
Чернівецька	+4 +9	+13 +18	Луганська	+1 +6	+7 +12
Тернопільська	+5 +10	+12 +17	Крим	+6 +11	+15 +20
Вінницька	+4 +9	+12 +17	Київ	+11 +13	+6 +8

Укргідрометцентр

Пенсіонери об'єдналися і не шкодують

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ІНІЦІАТИВИ. У Берегівському районі Закарпаття 30 років тому став діяти, можливо, перший в Україні клуб пенсіонерів. Створений за аналогом тих, що діють за кордоном, він об'єднав людей, які бажають зробити своє життя на заслуженому відпочинку цікавим і різноманітним.

Клуб з офіційною назвою благодійний фонд «Товариство пенсіонерів Берегівщини імені Шандора Петефі» усі ці роки існував не лише на папері, а й допомагав членам почуватися потрібними одне одному і суспільству. Одноклубники надавали допомогу — моральну і матеріальну тим, кому вона потрібна на шкільні літ. На 30-річчя клубу його члени влаштували зустріч із партнерами на Закарпатті й за кордоном. Серед таких клуби пенсіонерів сіл Яноші та Кідьош на Берегівщині, міста Мукачево і Чоп, а також Вашарошменів в Угорщині. Загалом на святкове зібрання в ресторані села Велика Бийгань прийшли й приїхали понад 100 гостей. Голова клубу Тібор Гонц акцентував на тому, що учасники не лише з користю проводять дозвілля, а й допомагають виховувати онуків у любові до праці, шанобливому ставленні до народних традицій. Ювілейне свято пенсіонерів прикрасив концерт учасників художньої самодіяльності, який збагатили виступами й самі члени клубу пенсіонерів.

«Дитячі світи» запрошують

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ТАЛАНТИ. Так названо виставку художніх робіт, яку відкрили в Сумській центральній міській бібліотеці ім. Т. Шевченка. Її автори — 32 юних талантів віком 5—12 років, які захоплюються малюванням і вже мають певні успіхи й досягнення. Усі вони вихованці сумської художниці Світлани Качуровської, яка відкрила власну творчу студію і працює там арттренером. Цікаво, що Світлана за фахом економіст і юрист, однак із дитинства хотіла стати художницею. Вона успішно здійснила мрію, вже оформляє книжки письменників — насамперед тих, які пишуть для дітей.

На виставці дитячих робіт переважають яскраві й барвисті кольори: казкові мотиви, мрії, бажання, натюрморти, пейзажі. Серед юних авторів і вже досвідчені, які малюють по кілька років, і початківці — вони взяли за олійні фарби буквально кілька місяців тому.